గతం నుండి విముక్తి

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

డిశంబరు 2014

విషయసూచిక

... దర్శనీయమైన ఆకృతులుగా వికసన మొందుట సమర్థమైన అభివ్యక్తతకు నియమం. అయినప్పటికి, అతి కచ్చితంగా రూపొందించినదేదైనా పాతబడి, పూర్తిగా కాకపోయినా చాలా వరకు, తన వైశిష్ట్యాన్ని కోల్పోతుంది. అది ఒక కొత్త జీవితం పొందాలంటే, చనిపోయిన లేక చనిపోతున్న వ్యక్తిని తిరిగి చైతన్యవంతునిగా గావించునట్లుగా, నూతనోత్సాహ ప్రసారాలతో నిరవధికంగా పునరుద్ధరింపబడాలి. శాశ్వతంగా పునర్జన్మిస్తుండటం భౌతిక అమరత్వానికి ఆవశ్యకం.

(CWSA 23:5) SABCL 20:1

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

శ్రీఅరవిందుల దీప్తివంతమైన కవిత

49. నాశమొందక తప్పదు పాతబడినదంతా.
అంతరించిపోతుందది నామరూప రహితమై.
మానవ పురోగతిని ఎదగనీక బంధించిన
శృంఖలాల సడలించి అడ్డును తొలగించాలి.

52. కలికాలం గడిచిపోయె. గతియించిన గతం యొక్క
అంతిమ విశ్వాసం చాలును కదిపివేయ దేశాలను.
ప్రక్షాళన చెంది భూమి తన సుందరమగు కనుబొమలను
అందముగా ఎగురవేసి చాటును తన ప్రాభవాన్ని.

53. కలికాలం రూపుదిద్దు స్వర్ణయుగం ఇదే,
మానవ పురోగతిని చాటు చక్కనైన చిహ్నమిదే.
మనిషిలోని మార్గదర్శి జీవయాత్ర నడుపుగాన
మనిషి విడవాల్సిన వాటిని పాపాలని పిలుస్తాము.

54. చెడు మనిషిని అంటివుండి పునరావృతమౌతుంది గాన
బాధపడుతు పోరాడుతు అతడు వదులుతాడు దాన్ని.
ఆ బాధా మంటల్లో ఆమూలం కాలి చెడు
మధురంగా మారి మరింత చేకూరిస్తుంది బలం

CWSA:243-44 (SABCL 5:61

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

గత అరుణోదయాలు, భావి మధ్యందిన మార్తాండ తేజస్సులు

గతం అభివృద్ధికి ప్రతిబంధకంతో పాటు బలవర్థకం కూడా

గతం అభివృద్ధికి ప్రతిబంధకమే కాదు బలవర్థకం కూడా. వర్ధమానాన్ని తయారుచేసేదీ అదే, భవిష్యత్తును తయారుచేసే శక్తిలో అధిక భాగం కూడా అదే. కారణం, గతం అంతరించలేదు. దాని రూపురేఖలు మాసిపోయాయి, మాసిపోవలసిందే. లేనట్లయితే వర్థమానం ఉనికిలోకి వచ్చేదే కాదు. కాని, దాని ఆత్మ, దాని శక్తి, దాని సారం సజీవంగా వుంది, వర్థమానపు ముసుగులో దాయబడి వుంది, నిరంతరం పెరుగుతూ వుంది, వృద్ధి చెందుతూ వుంది. లోతుకు నాటుకుంటూ వుంది, భవిష్యత్తులోను మనుగడ కొనసాగిస్తుంది. ప్రతి మానవజీవి తనలోను, తన వెనుక తన స్వజాతి గతాన్ని, మానవజాతి గతాన్ని, స్వయంగా తన గతాన్ని నిలుపుకొని వుంటాడు. ఎందుకనగా ఈ మూడు విషయాలు అతని ప్రారంభస్థానాన్ని నిర్ణయిస్తాయి, జీవిత కాలం అతని అభివృద్ధిని వెంటాడుతుంటాయి. అతని గతం యొక్క శక్తితో, ఆ శక్తి యొక్క అపారమైన విలువలు ఇచ్చే బలంతో అతను అంధకారబంధురమైన భవిష్య అగాధాలను ఎదుర్కొంటాడు, సాధించబడని అనంతత్వాల లోతుల్లో ముందుకు దూకుతాడు. అయితే అది ఒక ప్రతిబంధకం కూడా, కారణం, పాక్షికంగా మానవుడు తనకు తెలియనిదానిని గురించి భయభ్రాంతుడై వుంటాడు, తనకు కచ్చితమైన అవగాహన వున్న పాతవాటికి అంటిపెట్టుకుని వుంటాడు. తన పాదాల క్రింద సురక్షితంగా నున్న పాత పునాదులను, ఎన్నో సంబంధ బాంధవ్యాలు పెనవేసుకొని వున్న తన పాత ఆధారాలను విశ్వసిస్తాడు. అంతే గాక గతశక్తులు అతనిని పెడదారిన పోనీయకుండా నిలువరించి అభివృద్ధిని అడుగంటనీయకుండా ఆపుతాయి.

భవిష్యత్తు మనలను ఆపలేనంతగా ఆకర్షిస్తున్నప్పటికీ అదే సమయాన నివారిస్తుంది కూడా. ఈ నివారణ పాక్షికంగా తెలియనిదాని నుండి దూరంగా నుండే మన సహజ లక్షణం వలన జరుగుతుంది ఎందుకనగా ఈ అవిదిత క్షేత్రంలో వేయబోయే ప్రతి అడుగు జీవన్మరణాల మధ్య జరిగే ద్వంద్వ యుద్ధం లాంటిది. మనం తీసుకొనే ప్రతి నిర్ణయం మన ప్రస్తుత స్థితియొక్క, మనం అలవాటుపడ్డ నామరూపాలయొక్క వినాశనానికో లేక అధిక సాఫల్యతకో దారి తీయవచ్చు. అయితే అది భవిష్యత్తుకు

కూడా చెంది వుంటుంది. కారణం, ఆ భవిష్యత్తును నిర్ణయించేవాటిలో వాటిని సాఫల్యం చేయడానికి మనలను ఆపలేనంత తీవ్రతతో ఆకర్షించే శక్తులు వుండటమే కాక మనం స్వాధీనపరచుకోవలసినవే అయినా అందుకు అంగీకరించని శక్తులు కూడా వుంటాయి. భవిష్యత్తు రెండు మనసులుగల ఒక వింత జంతువు, తనను తాను ఇవ్వజూపి మళ్ళీ నిరాకరించే శక్తి, తనను తాను సమర్పించుకొని మళ్లీ నిరోధించే శక్తి, మనలను గద్దె ఎక్కించి తిరిగి దింపబూనే శక్తి. అయినా, స్వాధీన పరచుకొనే ప్రయత్నం చేసి తీరాలి, సవాలనును స్వీకరించి తీరాలి. భవిష్యత్తు మనకు అందచూపే మరణాన్నే కాక అందచూపే జీవితాన్ని కూడా ఎదుర్కోవాలి. అందుకు మనం కలవరపడ నవసరం లేదు. కారణమేమిటంటే మన పాత నామరూపాలకు స్వస్తి పలకటంతోనే మనం మరింత ఉత్సాహంతో మరింత గొప్ప నవ్య నామరూపాలతో జీవించవచ్చు. మనం మన మనుగడ తప్పక కొనసాగించాలి, లేనట్లయితే, మనం నిశ్చలంగా వున్నా మనే భ్రాంతికి లోనయినా, కాలమే మనలను ముందుకు తోస్తుంది. ఇది అన్నింటిలోకి దయనీయమైన ప్రమాదకరమైన పరిస్థితి. కారణం ప్రేతాత్మలను, కరిగిపోతున్న గతం యొక్క శకలాలను మన ప్రాణాలను కాపాడమని గొంతు చించుకొని అర్థిస్తూ ఖండఖండాలుగా విడిపోతున్న గతాన్ని అంటిపెట్టుకొని నిస్సహాయంగా ముందుకు త్రోయబడేదాని కన్నా దయనీయమైన స్థితిని మించిన దేముంటుంది? చలించడమే సహజ స్వభావం గలదానిపై నిశ్చలత్వాన్ని బలవంతంగా రుద్దుడం కన్నా అపాయకరమైన దేముంటుంది? దీని అర్థం భయానకమైన కుళ్ళును పెంచడం, సజీవమైన స్వయం పునరుజ్జీవనమొందే శక్తివంతమైన ప్రాణికి బదులు కుళ్ళిపోయి కంపుగొట్టే శవాన్ని పట్టుకవేళ్ళాడే ప్రయత్నం చేయడం. అందువలన, అతి గొప్ప ప్రతిభాశీలు రెవరంటే, భవిష్యత్తు అంటే భయం లేనివారు, దాని సవాలును ఎదుర్కొని పణంగా ఒడ్డేవారు, వారికి ఈ ప్రపంచాన్ని నడిపించే భగవంతుని పైన, ఆ దివ్యశక్తి పైన అపారమైన నమ్మకనుంటుంది, వారి ఆత్మకు అనంతత్వంతో పెనుగులాడి అసాధ్యాన్ని సుసాధ్యం చేయగలిగే అమోఘమైన తెగువ వుంటుంది, అవతారమూర్తులకు, ప్రవక్తలకు, అతి గొప్ప మార్పులను కల్పనలను పునః సృష్టిని

చేయగల సమర్థులకు గల అనుభవంతో కూడిన జ్ఞానంతో పాటు ఒక సైనికుడి కుండే ప్రగాఢ విశ్వాసం, ధైర్యం వుంటుంది.
CWSA 13:129-30 (SABCL 16:317-19)

శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

గత రూపాలను కాలపురుషుడు లయం చేస్తాడు

ఏదైనా కాలం మీద, భగవంతుని తక్షణ కార్యం మీద యెంతో ఆధారపడి వుంటుంది. కనుక, మన స్వీయదృక్పథాలకు, మనమిచ్చే విలువను బట్టి గాక అతని కార్య మేమిటో తెలుసుకోవడానికి మనం అత్యంత ప్రాధాన్యత నివ్వాలి. కాలపురుషుడు, కాలాత్మ, మృత్యుదేవుడు, ఒక ప్రపంచ విలయానికి, వృద్ధికి — లోకక్షయకృత్ వ్రి వృద్ధాస — తన ఘోర కర్మను ఇనుమడింప జేయ నడుం బిగించాడు. ఆతని భీభ త్సాన్ని, మహాశక్తినీ, అప్రతిహతత్వాన్ని నిలువరించగల వాడెవడున్నాడు? అది వరకే ఉన్న ప్రపంచాన్ని లయం చేయడం మాత్రమే గాక, రాబోయే ప్రపంచాన్ని సృజించడం కూడా చేస్తాడు. అందువలన అతను లయింపజేసే వాటిని కనుగొని వాటిని గురించి వగచే బదులు ఆతను నిర్మించేదానిని కనుగొని సహాయపడటం అధిక లాభదాయకం. ఆతని కార్యగతిని తెలుసుకోవడం అంత తేలిక గాదు. మనం తాత్కాలిక నిర్మాణాలను అధికంగా ప్రస్తుతిస్తుంటాం. అవి ఈ కురుక్షేత్రంలోని వీరయోధుల కొరకు నిర్మితమైన, కేవలం తాత్కాలిక గుడారాలు మాత్రమే. వాటినే మనం భవిష్యత్తుకై నిర్మించబడిన శాశ్వత భవనాలని భావిస్తున్నాం.

సత్యయుగంలోని విధానాలకూ, కలియుగంలోని విధానాలకు మధ్య భేదాన్ని పండితులు చూపించడం సబబే. కాని ఈ జ్ఞానాన్ని జీవితానికి అన్వయింప జేయడంలో వారు సదా వివేకంతో, సంపూర్ణ జ్ఞానంతో వ్యవహించ లేదు అని నా కనిపిస్తుంది. ఏ విధంగానూ రక్షించుకొనలేని గతాన్ని సర్వశక్తులూ ఒడ్డి రక్షించుకోవాలని చూచేది కాదని అది ఒక విలయానికి, పునఃసృష్టికి సంబంధించిన కలియుగమని వారు మరచిపోయైనా వుండాలి లేదా వారికి తెలియకపోయైనా వుండాలి. కలి వర్తించవలసిన

విధి విధానాల కందకంలో తమంత తాముగా పడిపోయారు. కాని కలిలోని బలహీనతలే కాదు, గతకాలంలో సాధించిన సామరస్యాని కుండే బలాలను కూడా నిషేధించాలని, వర్జించాలని వాళ్ళు మరచిపోయారు. ఒక సుస్థిర ఆవాస స్థానానికై నిరీక్షిస్తూండడానికి మార్పు అనే సాగరతీరాన మనం నిర్మించుకొన్న కేవలం ఒక తాత్కాలిక వేదికను మాత్రమే మనం రక్షించుకొన్నాం. కాని అది కూడా యేదో ఒకనాడు ఆ సాగర తరంగాల పోటులకు కుప్ప కూలిపోక, చుట్టుముట్టి ముంచివేయు సాగరజలాలలో అదృశ్యమై పోక తప్పదు. అటువంటి విలయానికి సమయమాసన్న మైందా? ఆసన్న మైందనే మేం భావిస్తున్నాం. ఆ జలాల ఘోషను వినండి, అతి భీకర దండ యాత్రల పదఘట్టనలను మించిన శబ్ద మది. నెమ్మదిగా, చిరచిరలాడతూ సాగించే పరితాపరహిత సమూల విధ్వంసాన్ని గమనించు. తుప్పు పట్టి, కిర్రు కిర్రు శబ్దాలు చేస్తూ, అలల తాకిడులకు కదలాడుతూ, భగ్నమౌతున్న నిశ్శబ్దంగా లేక, ఫెళ ఫెళార్భటులతో, ఆకస్మికంగా లేక కొంచెం కొంచెంగా కుంగిపోతూ, ఆ ప్రళయ భీకర అలల నురుగుల లోనికి మునిగిపోతున్న, ఒకదానిపై మరొకటి దొంతరలా ఎలాగో లాగ పేర్చి, ఒక దానితో మరొక దానికి సరైన అనుసంధానం లేకుండా ఊగిసలాడేటట్లు నిర్మించిన నిర్మాణాన్ని సరిగా చూడు. నూతన నిర్మాణానికి సమయ మాసన్న మైందా? ఆసన్న మైందనే మేం చెప్తున్నాం. మానవజాతి హడావిడిగా యిటూ, అటూ పరుగులు పెడ్తూ చేసే సందడి గమనించు, అతి వేగంగా కూడబెట్టాలని, శోధించాలని, లోతులకు పోవాలని, దేన్నో పొదుకొల్పాలని, అవతారాలు, మహనీయ విభూతులు, ఒకటి వెంట మరొకటి అడుగులో అడుగు వేస్తూ రావడాన్ని గమనించు. కలిలో ప్రథమ యుగమైన సత్యయుగాన్ని ప్రతిష్ఠించడం కోసం అన్నింటినీ మించిన మహనీయ అవతారం వస్తుందనేదానికి చిహ్నాలు కాదా? ఆ విషయాన్నవి మనకు తెలియజేయడం లేదా?

CWSA 12:55-56

*

రేపటికి సంబంధించిన మనం ఒక నూతన పరిణామానికి అగ్రభాగాన నిలచి వున్నాం. ఆ పరిణామం అటువంటి నూతన విశాల సంయోజనానికి తప్పక దారి తీస్తుంది. త్రివిధ సంప్రదాయాలలో దేనికో ఒక దానికి సంబంధించిన పూర్వాచారపరాయణులైన వేదాంతులలాగా వుండాలని లేదా గీతకు సంబంధించిన నాలుగు గోడల మధ్య

మనల్ని మనం సుసంపన్నం చేసుకోవాలని మనకు ఆ నూతన పిలుపు రావడం లేదు. అలా చేస్తే మనల్ని మనం పరిమితీకరించుకొని మన ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని మన స్వీయ సత్తా నుండి, ఆంతరిక శక్తిసామర్థ్యాల నుండి నిర్మించుకోవడానికి బదులు ఇతరుల సత్తా, జ్ఞానం, స్వభావాల నుండి, గతానికి సంబంధించినవారి నుండి దానిని సృజించుకోవడానికి ప్రయత్నించడం అవుతుంది. మనం భవిష్యత్తుకు చెందిన మధ్యందిన మార్తాండ తేజస్సుకు చెందినవారమే గాని గత ఉషస్సులకు సంబంధించినవారము గాము. నూతన ద్రవ్యరాశి మన లోనికి నిరంతరంగా ప్రవహిస్తోంది. మనం, ప్రపంచ, భారతదేశ మహోన్నత ఆస్తిక మతాల ప్రభావలను, బౌద్ధమత భావంలో మనం తిరిగి కనుగొన్న అర్థాన్ని వంటబట్టించుకొనడం మాత్రమే గాక, ఆధునిక విజ్ఞానం, అన్వేషణల బలీయమైన — పరిమితమైనవే అయినప్పటికీ — ఆవిష్కారాలను సంపూర్ణంగా స్వీకరించాలి. పైగ మృతమైనదిగా కన్పించిన, ఏ నాటిదో అయిన అనాదికాలంనాటి గతం కూడా మానవజాతి చేతననుండి యేనాడో తొలగిపోయి యిప్పుడు తెర మరుగు నుండి తిరిగి బయటపడుతున్న అసంఖ్యాక ప్రకాశమయ రహస్యాల వాసనలతో మనల్ని పైకొంటున్నది. ఇదంతా కూడా ఒక నూతన సుసంపన్నమైన ఒక అత్యంత విశాలమైన సంయోజనం వైపు మన దృష్టిని మరల్చమని చెప్పే సూచన కాదా? మేధోపరంగా, ఆధ్యాత్మికపరంగా మనం పొందిన ప్రయోజనాల ఒక నూతన, విస్తృతాలింగతమైన, భవిష్యత్తులో ఆవశ్యకమయ్యే సామరస్యకరణ వైపు చూపుతోంది.

CWSA 19:9-10

*

పరివర్తనా చక్రం: వ్యష్టి, తరచుగా సమాజం, తన జీవనకాలంలో యే క్షణంలోనైనా, శాస్త్రం నుండి దూరమవ్వడం జరుగుతుంది. శాస్త్రం యెడల విముఖత చూపడం జరుగుతుంది. దాని సంకల్ప రూపాన్ని, దాని యందు విశ్వాసాన్ని కోల్పోయి, సరియైన జీవన నియమంగా, ఇప్పుడు అంగీకరిస్తున్నట్లుగా అధికంగా చూపుకొనే, సృష్టి కత్యంత ఆయువుపట్టుగా పరిగణింపబడే, మరో ధర్మాన్వేషణలో పడిపోతుంది. అది వరకు సుప్రతిష్టితమైన వున్న శాస్త్రం సజీవంగా నిలబడ లేకపోయినపుడు, దిగజారి పోయినపుడు, లేదా ఆచారాల, సంప్రదాయాల రాశిగా బిగుసుకు పోయినపుడు ఇలా జరుగవచ్చు. అటువంటప్పుడు ఒక నూతన సత్యం, జీవన ఊతకర్రగా

ఒక నూతన ధర్మం తప్పక అవసరమయ్యే స్థితి యేర్పడుతుంది. అది గనుక అది వరకే భువిపై వుండి వుండకపోతే, మొత్తం జాతి అంతా కృషిచేసి దాన్ని ఆవిష్కరించుకోవాలి, లేదా జాతి ఆకాంక్షను, అన్వేషణను, తన రూపంగా చేసుకొన్న యేదో ఒక మహనీయ, దివ్యతేజస్సుతో ప్రకాశింప జేయబడిన వ్యక్తి మనస్సు దానిని ఆవిష్కరించాలి. వైదిక ధర్మం ఒక సంప్రదాయంగా తయారైనపుడు, తన అష్టాంగమార్గంతో నిర్వాణాన్ని గమ్యంగా చేసుకున్న ఒక బుద్ధుడు ప్రత్యక్షమౌతాడు. అతడు దానిని తన స్వకపోల కల్పితంగా గాక, జాగృత ఆత్మ, దివ్యజ్ఞానం పొందిన మనస్సు, ఆత్మజ్ఞాన సిద్ధుని చే సదా తిరిగి ఆవిష్కరించబడే ఆర్యుని జీవన యదార్థ నియమంగా దాని నతడు ప్రతిపాదించాడనేది గుర్తుపెట్టుకోవాలి. క్రియాత్మకంగా దీనర్థం యేమిటంటే, మతం, దార్శనికత, నైతికత, మనిషిలోని యితర శక్తులన్నీ ఆంతర బాహ్య జీవితానికి సంబంధించిన జీవన విజ్ఞానశాస్త్రం, కళలకు సంబంధించిన నూతన ప్రకటనలలో, ఒక నూతన శాస్త్రంగా యే సత్యానికి, సంసిద్ధికి రూపం కల్పించడానికి పెనగులాడుతూ కృషి చేస్తున్నాయో ఆ సత్యానికి, ఆ సంసిద్ధికి సంబంధించిన మతపరమైన నానా వర్ణ శోభిత ధర్మం, నైతిక పరమైన, సాంఘిక పరమైన, ధర్మనిరతి, సంకుచితం, అపరిపూర్ణమని నిందించబడింది. పైగా దానినలా నిందించడం ఇప్పుడొక సంప్రదాయంగా తయారైంది. దాని స్థానాన్ని ఆక్రమించడానికి క్రీస్తు ధర్మం వచ్చి, వెంటనే దాన్ని రద్దు చేయాలని, పట్టుబడ్తోంది. అంటే అపరిపూర్ణ రూపాన్ని రద్దుచేసి, అది లక్షించిన జీవన దివ్యనియమాన్ని ఒక ప్రగాఢమైన, విశాలమైన వెలుగులో, శక్తిలో, దాని ఆత్మను సాకారం చేయాలని పట్టుబడ్తోంది. మానవ అన్వేషణ అంతటితో ఆగిపోదు. ఈ వ్యవస్థీకరణలను గూడా వదలివేసి అది తిరస్కరించిన యేదో ఒక గతించిన సత్యం దగ్గరకు పోతుంది, లేదా వాటిని ఛేదించుకొంటూ ముందుకు పోయి ఒక నూతన సత్యం, శక్తి దగ్గరకు చేరుకుంటుంది. కాని అదెప్పుడూ దాని సంసిద్ధి సూత్రాన్ని, దాని సమ్యగ్ జీవనధర్మాన్ని సంపూర్ణ ఉన్నత సారభూత ఆత్మను, స్వభావాన్నే అన్వేషిస్తూ వుంటుంది.

CWSA 19:478c79

*

ఆత్మ సత్యం, ఒకటేనై వుండాలి, కాని అభివ్యక్తమయ్యే రూపాలు ఆత్మకు ప్రయోజనం కలిగించేవిగా వివిధంగా వుండవచ్చు. రూపం మీద మాత్రమే పట్టుబడితే

అది భారతీయ సమాజం మీద, దాని నాగరికత మీద ఒక విధమైన మార్పు కంగీకరించని కాఠిన్యతగా పెంపొంది దాని ఆత్మకు బందిఖానాగా తయారై పతనావస్థను గొనితెచ్చి నట్టుగా వర్తిస్తుంది. రూపవైవిధ్యతలున్నా, అవన్నీ ఒకే ఆత్మను కలిగివున్న కాలంలో, భారతదేశం అత్యంత శక్తివంతమైనదిగా, అత్యంత సజీవంగా ఉండింది. ఆలీపూరు చెరసాలలో నాకు కలిగిన భవిష్యద్దర్శనం అది, ఇప్పటి వరకూ తద్భిన్న మైన మరో దర్శనమేదీ కలుగలేదు. భవిష్యత్తులో గూడా యింతే అని నేను భావిస్తున్నాను.
CWSA 36:238

*

ఆచారాన్నీ, ధర్మాన్నీ మార్చవచ్చు: సనాతనులను చూచినపుడు యెవరికైనా విస్మయం కలుగుతుంది. అస్తిత్వం కలిగినదాన్నంతా దైవంగా చేయడానికి వాళ్ళు నానా తంటాలు పడ్డారు. హిందూసమాజానికి, కొన్ని యేర్పాట్లు, కొన్ని అలవాట్లు వున్నాయి, అవి కేవలం ఆచారాలకు సంబంధించినవే. ప్రాచీనకాలంలో అవి వున్నా యనే దానికి ఋజువేం లేదు. అవి భవిష్యత్తులో గూడా వుండాలనేదానికి కారణం కూడా యేదీ లేదు... సనాతనం, ఆధునికం సత్యానికి ధృవీకరణ గాదు, లేదా ప్రయోజకతను నిరూపించేది గాదు, ఋషులందరూ గతానికి చెందినవారు గాదు. అవతారాలు యింకా వస్తాయి, నూతన జ్ఞానదర్శనాలు కొనసాగుతూనే వుంటాయి... ఆధునిక సమాజంలో మనువును పూర్తిగా తిరిగి తీసుకొద్దామనుకోవడం, గంగను వెనక్కు తిరిగి హిమాలయాల లోనికి ప్రవహించమని అడిగినట్లు అవుతుంది. నిస్సందే హంగా మనువు ఒక జాతీయవాదే, కాని అలానే, జంతుబలి, అగ్నిలో వేల్చడం కూడా జాతీయమైనవే. గతంలో ఒకటి జాతీయమై వున్నది గనుక అది భవిష్యత్తులో గూడా జాతీయమైనదిగా వుండిపోవలసిన అవసరం లేదు. మారిన పరిస్థితులను గుర్తించకపోవడం తెలివితక్కువతనం అవుతుంది.... ప్రతి దానికీ, సమస్తానికీ, ఒక రోజు, ఒక పరిమితి వుంటాయి. సుదీర్ఘ కాలం కొనసాగిన ఆచారా లన్నింటికీ వాటి కాలంలో బ్రహ్మాండమైన ప్రయోజనమే వుంది. జాతి చిహ్నంగా సజీవ, నిర్జీవ రూపాలను తీసుకొని వాటిని ఆరాధించిన విధానాలకూ, బహు భర్తృత్వానికీ కూడా వాటి కాలంలో అధిక ప్రయోజనమే వుంది. గతంలో ప్రయోజనం కలిగించిన వాటిని మనం విస్మరించ గూడదు, కాని వాటి కంటె వర్తమానంలో భవిష్యత్తులో ఉపయోగపడే వాటికే మనం అత్యధిక ప్రాధాన్యమివ్వాలి.

అటువంటి సందర్భాల్లో ఆచారాలు, ధర్మం మార్పుకు లోను గావచ్చు. ప్రతి యుగానికి దాని శాస్త్రం ఒకటి వుంటుంది. ఇప్పటికిప్పుడు ప్రత్యక్షంగా దానిని మార్చివేయాలని మనం వాదించలేం, లేదా మార్పు అవసరమైనప్పటికీ అదొక నిర్దిష్ట దిశలో జరగాలి. సంఘసంస్కర్తల అజ్ఞానమయ అత్యుత్సాహం యెవరికైనా యేవగింపు కలిగిస్తుంది. అసంపూర్ణంగా అరిగించుకోబడిన ఐరోపియా సామాన్య భావాల కలగూర గంప వారి మనస్సు. యూరపు గురించి యేమైన తెలిసింది వారిలో చాలా కొద్దిమందికే. అచటకి, పర్యటించినవాళ్లు కూడా దాన్ని గురించి చెడుగా తెలుసుకొన్నవారే, యూరపు విషయాలు లేదా భావాలకు విరుద్ధంగా వుండే వాటన్నింటినీ మూఢనమ్మకాలనీ, అనాగరికమనీ, అపకారం కలిగించేవనీ, అజ్ఞానయుతమనీ, చెప్పి అంగీకరించరు. యూరపులో హేతుబద్ధమైనవనీ, జ్ఞానదాయకమైనవనీ ప్రస్తుతించబడిన వాటిని కొనసాగించడానికీ అంగీకరించరు.

CWSA 12:50-52

శ్రీ అరవిందులు

మన గత జన్మల ఆత్మల వారసత్వ నిరాకరణ

ఎందుకంటే జన్మించని ఆత్మ యొక్క కాలాతీత శక్తి మాత్రమే కాలంలో జన్మించినందు వల్ల ఆమెపై (సావిత్రిపై) విధించబడిన, మోపబడిన భారాన్ని తొలగించగలదు.

ప్రకృతిలోని ఆత్మరూపమైన ఈ దేహాన్ని తయారుచేసే పరమాత్మ మాత్రమే అనంతంగా స్థిరంగా సాగిపోతున్న ఈ బంధాన్ని త్రుంచివేయగలడు. ఆ బంధమే ఈ మారిపోతుండే నామరూపాలను, అసంఖ్యాక జీవితాలను ఒకదాని కొకటి అనుసంధిస్తోంది. అంతేగాక మన సచేతన చర్యల్లో ఇంకా పాత, మనం మరచిపోయిన ఆలోచనల కర్మల జాడను దాచిపెడ్తునే వుంది. సమాధి చేయబడిన మన పూర్వ జీవితచర్యలు ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క సంస్కారంగా మనలో నిలిచి వుంటాయి. వాటి ప్రభావాన్ని ఆత్మ స్వీకరించ నిరాకరిస్తుంది. 'నాది కాదు, నా కవసరం లేదు' అని చెప్తుంది. ఆత్మ కర్మబద్ధము కాదు కనుక అలా చెప్పగలుగుతుంది. దేహం, దేహాంతరాత్మ గ్రుడ్డిగా స్వీకరించిన, అంతర్థానమైపోయిన మన రూపాల భారానికి

తాను హక్కుదారును కానని ఆత్మ నిరాకరిస్తుంది.

ప్రారంభం కోల్పోయిన, ఉద్దేశ్యం దాచి పెట్టబడిన పథకం గల ఒకనాడు జీవించిన కథా ప్రభాం కలగినది మన ప్రస్తుత జీవితం. అంటే గత శక్తులకు పర్యవసానంగా, గత జన్మలో సాధించిననాటి ఫలితంగా ఈ జీవితం ప్రాప్తించింది జ్ఞాపకంలేని బృహత్కార్యంలోని ఒక కథానిక.

విశ్వసంఘటనల దృశ్య పరంపర, ఒక పద్ధతిలో ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా జరిగేటట్లు స్థిరీకరించబడింది. అవి ఒకదానితో ఒకటి కనుపించని లింకులతో బంధించబడ్డాయి. వీటి నన్నింటినీ ఆమె వేటికవిగా విడగొట్టి వేయాలి, లింకులను ఛేదించాలి. అమృతత్వం వైపు నడిచే మార్గం మీద అడ్డుగా పడి దారిని మూసివేసిన బండరాయి ఆమె గతం. దాని నామె అంతరాత్మ శక్తితో తొలగించివేయాలి. మార్గాన్ని సుగమంగా చేసుకొని ముందుకు సాగుతూ తన విధిని నూతనంగా మలచుకోవాలి.

సావిత్రి, పుట 12

శ్రీఅరవిందులు

(ఈ అనువాదం శ్రీ కోనేరు వెంకటేశ్వరరావుగారి 'సావిత్రి' అనువాదం నుండి సేకరించబడింది)

గతం యొక్క ప్రయోజనం

పురోగమనానికొక మెట్టు

సర్వదా గతమంతా కేవలం ఒక మెట్టుగా లేక నిచ్చెనలా మిమ్మల్ని ముందుకు నడిపించేదిగా ఉండాలి. మిమ్మల్ని మున్ముందుకు నెట్టడం కాకుండా దానికి మరే యితర ఉపయోగమూ వుండగూడదు. మీరు దానిని గ్రహించి, మీ వెన్నును గతం వైపు త్రిప్పి మీరేం చేయదలచుకున్నారో దాని వైపు దృష్టి సారించండి. అపుడు మార్గమధ్యమంలో సమయం వృధా చేయకుండా మరింత వేగంగా ముందుకు సాగిపోగలుగుతారు, వర్తమానాన్ని విడిచి చేయకుండా గడిచిపోయినదానిలో మీకు మంచిది, అందమయినదని అనిపించినవాటికి అంటిపెట్టుకొని ఉండటమే మీకు సమయాన్ని కోల్పోయేటట్లు చేస్తుంది. అది మీకు సహాయపడాలి అంతే. దానిని తిరస్కరించనూ కూడదు. అది మీరు ముందుకు వెళ్ళటానికి దోహదం చేయాలి.

మరొక అడుగు ముందుక వెయ్యటానికి ఆసరా మాత్రమే.

ఇపుడొక నిర్దిష్ట సమయంలో అంతరమూ, బాహ్యము అయిన కొన్ని పరిస్థితుల పరంపర ఒక వ్యక్తిని కొన్ని ప్రకంపనలను గ్రహించేటట్లు చేసినపుడు – ఉదాహరణకు నక్షత్రాలను పరికిస్తున్నపుడో, అందమైన దృశ్యాన్ని వీక్షిస్తున్నపుడో, ఒక పుస్తకం చదువుతున్నపుడో, లేదా ఒక ఉపన్యాసాన్ని వింటున్నపుడో అకస్మాత్తుగా ఒక అంతరమైన సత్యానుభూతి, ఒక అనుభవం, ఆ వ్యక్తికి ఏదో స్ఫురించి, ఒక కొత్త విషయానికి తెరుచుకున్న భావన కలిగిస్తుంది. కానీ మీరు దానిని గట్టిగా పట్టుకొని ఉండాలనుకుంటే మీరు మొత్తం పోగొట్టుకుంటారు. ఎందుకంటే మీరు గతాన్ని పట్టి ఉంచలేరు. ఎపుడూ ముందుకే కదిలి వెళుతూ ఉండాలి మున్ముందుకు... మున్ముందుకు. ఈ ఉద్దీపన కొత్త స్తరంలో మిమ్మల్ని మీరు పూర్తిగా వ్యవస్థీకరించటానికి సిద్ధం చేసి, ఏదో ఒక రోజు అకస్మాత్తుగా ఒక పై మెట్టుకు లంఘించే సామర్థ్యాన్నిస్తుంది.

CWM 7:35

గతాన్ని అంటిపెట్టుకొని ఉండటం సాధారణంగా చేసే పొరపాటు

మీ కుపకరించినట్లయితే గతం యొక్క జ్ఞాపకాలను ఉంచుకోవటం మంచిదే. కానీ అది మీ ప్రగతిని నివారించేది కాకూడదు. ఒక సమయంలో ఉత్తమమయిన బోధన మరొక సమయంలో కాదనేది పూర్తిగా కచ్చితం.

కానీ మామూలుగా గతాన్ని అంటిపెట్టుకొని ఉండేవారు గతాన్ని అలానే ఉంచుకోవాలనుకుంటారు. ముందుకు సాగిపోవాలనుకునే మరి కొందరు అన్నిటినీ తిరస్కరించి వారు కనుగొన్నదానిని మాత్రమే పదిలపరచు కోవాలనుకుంటారు. వీరిరువురు ఒకే విధమయిన పొరపాటును చేస్తారు. అదేమిటంటే తమ చేతనను విస్తృతం చేసుకోడానికి బదులు దానిని సంకుచితపరచి తమను తాను పరిమితం చేసుకుంటారు.

CWM 7:745

*

వాటి ప్రకంపన లున్నంత వరకూ పాత రూపాలు నిలిచి ఉండవచ్చు. కానీ వాటి ఉద్దేశ్యం చారిత్రకంగా క్షణికమయినదే. ఒక కొత్త అడుగు ముందుకు వెయ్యటానికి ఒక రూపం స్థానే మరొక రూపం వచ్చి చేరుతుంది. మానవత చేసే తప్పిదమేమిటంటే గతించినదానికి అంటిపెట్టుకొని గతాన్ని అపరిమితంగా నిరంతరం కొనసాగించాలను

కోవటం. దానిని కేవలం అవసరమయిన సమయంలోనే ఉపయోగించుకోవాలి. ప్రతి వ్యక్తిగత ప్రగతికీ ఒక చరిత్ర ఉంటుంది. ఆ శిక్షణ ఏ క్షణంలో ఉపయుక్తమో వినియోగించుకొని మీరా దశను దాటి వెడతారు. ఆ స్థితిని దాటిన తరువాత మరొకదాని లోనికి ప్రవేశించవలసి ఉంటుంది. ఆ తర్వాత అది కేవలం చారిత్రాత్మకంగా ఉపకరించిన దవుతుంది, ప్రస్తుతం కాదు. ఉదాహరణకు ఒక స్థాయి ప్రగతిని, మానసిక నియంత్రణను సాధించినవారికి నేను కచ్చితంగా, 'మీరు దమ్మపాదను చదవండి, దానిపై ధ్యానించండి' అని చెప్పను. ఎందుకంటే దాని వలన వారి సమయం వృధా అవుతుంది. ఆ స్థాయిని చేరనివారికే, అవసరమయిన వారికే దానిని యిస్తాను. కానీ మనిషి ఎపుడూ తన భుజాల మీదకి మోయలేనంత బరువును ఎత్తుకుంటాడు. గతం నుండీ దేనినీ విడిచిపెట్టకుండా, అనవసరమయిన భారం క్రింద మరింత క్రుంగిపోతాడు.

ఒక దారిలో ఒక మార్గదర్శకుణ్ణి తీసుకొని వెళ్తున్నపుడు ఆ భాగం ప్రయాణం ముగిసిన తర్వాత, ఆ మార్గాన్ని, మార్గదర్శినీ వదిలి ముందుకు సాగిపోవాలి. ఇలా చేయటం మానవులకు కష్టతరంగా ఉంటుంది. ఏదైనా తమకు సహాయకారిగా ఉన్నపుడు దానిని పట్టుకొని ముందుకు కదలకుండా ఉండి పోవాలనుకుంటారు. క్రైస్తవమత సహాయంతో ప్రగతి చెందినవారు దానిని వదలాలని అనుకోరు, దానిని తమ భుజాలపై మోస్తూ ఉంటారు. అలానే బౌద్ధమతం వలన పురోగతి చెందినవారు దానిని విడిచి పెట్టాలని భావించరు; భుజాలపై మోస్తూ ఉంటారు. అందువలన అది మీ పురోగమనాన్ని ఆటంకపరచి అనిశ్చితంగా ఆలస్యం చేస్తుంది. మీరా దశను దాటిన తర్వాత విడిచి పెట్టేయ్యండి. దానిని వెళ్ళనివ్వండి, ముందుకు నడవండి.
CWM 9:198

*

మీరొక మతపరమైన బోధనకూ, ఆధ్యాత్మిక బోధనకూ మధ్య అయోమయానికి గురి కావద్దు. మతపరమైన బోధనలు గతానికి చెందినవి. అవి మీ ప్రగతిని నిలిపివేస్తాయి. ఆధ్యాత్మిక బోధన భవిష్యత్తుకు సంబంధించినది. అది మీ చేతనను ఉద్దీపింపచేసి భవిష్యసిద్ధికి సన్నద్ధం చేస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక బోధన మతానికి అతీతంగా విశ్వజనీన

సత్యం వైపుగా కృషిని సాగిస్తుంది. అది సూటిగా దైవంతో అనుబంధంలోకి ప్రవేశించట మెలానో బోధిస్తుంది.

CWM 12:120

*

ప్రశ్న: శ్రీమాతా! నేను రామాయణ, మహాభారత కథలకూ, కబీరు, మీరా భజనలు మొదలైనవాటికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత నిస్తున్నాను. ఈ పాత విషయాలను కొనసాగించటం మీ మార్గానికి విరుద్ధమా?

సమా: అసలు ఏ మాత్రం కాదు. ఇక్కడ మీ వైఖరి ముఖ్యం. గతం అనేది భవిష్యత్తులోకి దూకటానికొక ఆలంబన కావాలి. అంతే కానీ మీ పురోగమనాన్ని ఆపే సంకెళ్ళు కాకూడదు. నేను చెప్పినట్లుగా అది గతం పట్ల మీ వైఖరిపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

CWM 12:147

*

అన్ని అధ్యయనాలు, లేదా అధ్యయనాల గరిష్ట భాగం గతాన్ని గురించి నేర్చుకోవ టమే అయి ఉంటుంది. ఎందుకంటే అది ప్రస్తుత స్థితిని బాగా అర్థం చేసుకోగలరనే ఆశాభావం వలన. కానీ విద్యార్థులు గతాన్ని అంటిపెట్టుకొని భవిష్యత్తును చూడటానికి నిరాకరించే ప్రమాదాన్ని నివారించాలంటే మీరు ఎంతో జాగ్రత్త వహించి, గతంలో జరిగినదంతా ప్రస్తుతం జరుగుతున్నదానికి వారిని సంసిద్ధం చేయటం కోసమేననీ, ప్రస్తుతం జరుగుతున్నది భవిష్య మార్గానికి సన్నద్ధత అనీ, అదే నిజానికి మనం సంసిద్ధం కావలసిన అతి ముఖ్యమయిన విషయమనీ వారికి తెలియ చెప్పాలి.

మీ అంతఃస్ఫురణ లేదా ప్రజ్ఞ అభివృద్ధి చేసుకోవటం ద్వారా భవిష్యత్తు కోసం జీవించటానికి సన్నద్ధమవుతారు.

CWM 12:168

*

ప్రశ్న: శ్రీఅరవిందుల యోగాన్ని సాధన చేసేవారు, గతానికి, ప్రస్తుతానికి సంబంధించిన వివిధ దేవతామూర్తుల ఆరాధన పట్ల ఎటువంటి వైఖరిని కలిగి ఉండాలి? ఒక వేళ అలా ఆరాధించటాన్ని కొనసాగించడం వారి ప్రగతి కేమైనా అవరోధం అవుతుందా? లేక అతని ఆశయ సిద్ధిని అది నివారిస్తుందా?

సమా: అన్ని విధాలయిన దేవారాధకుల పట్ల ఒక సౌజన్యపూరితమైన సహృదయత,

అన్ని మతాల పట్ల ఒక ప్రభాసమానమయిన ఉదాసీనత కలిగి ఉండాలి.

మీరు అధిమానస దేవతలతో ఇతః పూర్వమే అనుసంధానమై ఉంటే ప్రతివారి విషయంలో ఒక ప్రత్యేక పరిష్కారముంటుంది.

CWM 12:308

*

గత పరిమితులు అదృశ్యమయి కొత్త సాధ్యతలు ఆవిష్కృత మవుతాయి. సాధ్యతల కలయికల సంపూర్ణ సమూహంలో ఒక కొత్త విషయం పరిచయమయి, కొత్త సాధ్యతలు వచ్చి చేరి గత పరిమితులు అదృశ్యమయి, కొత్త సాధ్యతలు ఆవిష్కృత మవుతాయి, గతం యొక్క సాధ్యతలు అపరిమితంగా ద్విగుణీకృత మవుతాయి.

CWM 8:313

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్

స్వభావంలో రూపుదిద్దుకున్న గతకాలపు ఆకృతులను మార్పుచేయడం

ఆ విధంగా నుండవద్దు అని అనుకునేవాటిని సాధ్యమైనంత వరకు పూర్తిగా మర్చిపో.

ఒక వ్యక్తి గత జీవితం ఏదైన్నప్పటికీ, ఎలాంటి తప్పులను చేసినప్పటికీ, ఎటు వంటి అజ్ఞానంలో జీవించినప్పటికీ, ఆ వ్యక్తి తన అంతరంగం లోలోతులలో పరమ పవిత్రతను కలిగి ఉంటాడు, అది తనకు తానుగ అద్భుతమైన సాక్షాత్కారంగా ప్రకటితమవగలదు.

విషయం మొత్తం ఏమిటంటే, దానిని గురించే ఆలోచించడం, దాని మీదే ఏకాగ్రత వహించడం, కష్టాలు, ఆటంకాలు, ప్రతిబంధకాల గురించి పట్టించుకోక పోవడం.

నీవు ఏమి అవదలచుకున్నావో దాని మీద ప్రత్యేకించి ఏకాగ్రత వహించు, నీవు వద్దనుకునేదానిని సాధ్యమైనంత వరకు మర్చిపో.

CWM 3:215

శ్రీమాత

ప్రశాంత మనస్సు మరియు ప్రశాంత ఇచ్ఛల అవసరం

ఆవశ్యకమైనది ప్రశాంత మనస్సు, ప్రశాంతమైన ఓరిమి, పట్టుదలగల ఇచ్ఛ. ఉద్వేగానికి గానీ నిరుత్సాహానికి గాని లోను గాకుండా వాటిని తిరస్కరించడం, కాని ఎల్లప్పుడూ అస్తిత్వంలో అవసరమైన మార్పు ప్రశాంతంగా జరగవలసిందేనని పట్టుబట్టడం. ఇటువంటి లక్షణంతో కూడిన ప్రశాంతమైన ఇచ్ఛ చివరికు వైఫల్యం చెందబోతు. దాని పరిణామం అనివార్యం.

మొదట అది ప్రాణిక అస్తిత్వానికి అలవాటుగా ఉన్న చేతలనే కాకుండా, వాటి వెనుక నున్న ప్రేరణలను సైతం, తనలో అవి అభివ్యక్తమైనా అవి తన వ్యక్తిత్వానికి బాహ్యంలో నుంచి వచ్చినవిగా అవగాహన చేసుకొన్నవాటిని మెలకువగా వున్న స్థితిలో తిరస్కరించాలి, అంతే కాకుండా ఆ ప్రేరణల వెనుక నున్న సూచనలను కూడా అది తిరస్కరించాలి. ఆ విధంగా అవి తిరస్కరించబడగా, అలవాటుగా ఉన్న ఆలోచలు, గమనాలు తిరిగి స్వప్న-లోకంలో సాక్షాత్కరిస్తాయి, కారణం, మానసికసూత్రం ప్రకారం మెలకువలో అణచబడినవి లేక తిరస్కరించబడినవి తిరిగి నిద్రలోనూ, స్వప్నంలోనూ పునరావృతమయ్యే అవకాశం ఉంది, ఎందువల్లనంటే, అవి ఇంకా అస్తిత్వపు అధోచేతనలో ఉంటాయి. అయితే, మెలకువ స్థితిని సంపూర్తిగా పరిశుభ్రపరిస్తే, ఈ స్వాప్నిక గమనాలు, క్రమక్రమంగా తప్పక అదృశ్యమౌతాయి, ఎందువల్లనంటే, అవి వాటి ఆహారాన్ని కోల్పోతాయి, అధోచేతనలో వాటి గుర్తులు క్రమక్రమంగా నామరూపాలు లేకుండా తుడిచిపెట్టుకు పోతాయి....

1. ఒక విషయం బాగా అర్థం చేసుకో, ఇవన్నీ నీలో నిజంగా నీతిమాలిన నీ భ్రష్టత్వం నుంచి రావడం లేదు. అది ఎప్పుడు జరుగుతుందంటే నీ మనస్సు కూడా భ్రష్టత నొంది, పెడదారి పట్టిన ప్రాణిక ప్రేరణలకు దన్నుగా నిలచినప్పుడు. మనస్సు, ఇచ్ఛ తిరస్కరించిన ఆ చోట, నైతిక అస్తిత్వం ఆరోగ్యంగా ఉంటుంది, అప్పుడది కేవలం ప్రాణిక భాగాల లేక నరాల వ్యవస్థ యొక్క పూర్తి బలహీనత అవుతుంది.

2. గతం మీదనే ఎప్పుడూ ధ్యాస పెట్టవద్దు, కాని ఓర్పుతో కూడిన ఆశావహ దృష్టితో, విశ్వాసంతో కూడిన నిబ్బరంతో నీ తలను భవిష్యత్తు వైపు తిప్పి వుంచు. గత వైఫల్యాలను గురించే తలపోస్తూ ఉండటం నీవు నీ ఆరోగ్యాన్ని తిరిగి పొందటానికి

ఆటంకం అవుతుంది. ఆత్మ-విజయానికీ, నీ శీలపునర్నిర్మాణానికీ ప్రతిబంధకమవుతూ నీ మనస్సునూ, ఇచ్ఛనూ బలహీన పరుస్తుంది.

3. విజయం తక్షణం అందుకోలేకపోతే నిరుత్సాహానికి తావు ఇవ్వవద్దు. ఓర్పుతో, నిలకడగా అనుకున్నది సాధించేవరకూ కొనసాగిస్తూ ఉండు.

4. నీ బలహీనతనే ఎల్లప్పుడూ చింతిస్తూ నీ మనస్సును తీవ్ర బాధకు గురి చేయవద్దు. అవి నిన్ను జీవితంలో లేదా మానవ ఆదర్శాన్ని సఫలం చేయడంలో అసమర్థుణ్ణి చేస్తున్నాయని ఊహించుకోవద్దు. అవి అక్కడ ఉన్నాయనే సంగతి ఒకసారి గుర్తెరగడం జరిగిన తర్వాత నీ బలం మూలాలను అన్వేషించు. కచ్చితంగా విజయం సాధించగలననే ధీమా మీద మనస్సును లగ్నం చేయి.

CWSA 36:306 (SABCL 24:1658)

శ్రీఅరవిందులు

*

చైతన్యం తలక్రిందులగుట

ప్రశ్న: చెడ్డవాడు, దుష్టుడు అయిన ఒక వ్యక్తి, హఠాత్తుగా మారాలనుకుంటే, అతడు తన అంతరంగంలో నుంచి తప్పు చేసినప్పుడల్లా హెచ్చరించే మంద్రస్వర వాణిని వినగలుగుతాడా?

ప్రతిదీ వ్యతిరేక దిశలో వెనుకకు మరలిన విధానం పైన అంతరంగంలో మార్పిడి జరిగిన విధానం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ఆ మార్పు హఠాత్తుగా జరిగితే, నిజమే, అతనికి తక్షణం ఆ మంద్రస్వరం ఎరుక కలుగుతుంది, కాని అది క్రమంగా జరిగితే, అత్యంత శుభపరిమాణాలు కూడా అంతే క్రమగతిన వస్తాయి. అది పూర్తిగా ఆయా వ్యక్తుల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది, ఎవరూ ఇదమిద్ధమని చెప్పలేరు. ఒక రకంగా వేగంగా చీలినట్లై, ప్రకాశం ప్రవర్తనమానమైతే, అప్పుడు నిజమే, ఆ వ్యక్తికి తక్షణం అంతరంగం నుంచి సూచన లభిస్తుంది. అది గడచిపోయినవాటి నుంచి కూడా జరుగవచ్చు. అర్థం, గతంలో చేసినవాటిని గురించి ఆలోచిస్తున్నప్పుడు, అతడు అప్పుడు ఏ విధంగా ఉన్నాడు, ప్రస్తుతం ఏ విధంగా ఉన్నాడు అనే విషయం అతడి దృష్టికి రావచ్చు. అంతేకాక, దోషాన్ని అధిగమించిన ప్రతిసారి, అస్తిత్వంలో నిజమైన మార్పు చోటు చేసుకున్న ప్రతిసారి, అతడికి మొత్తం విషయా

లన్నీ ఒకప్పుడు ఎంతో సహజంగా అనిపించినవి, ప్రస్తుతం ఒక నల్లటి మచ్చతో కూడిన దృశ్యంగా తెర మీద సాగిపోయేవి, స్పష్టంగా కనిపిస్తాయి. నీవు వాటి మూలం, కారణాలు, ఫలితాలు చూడగలుగుతావు. నీకు దానిని గురించిన స్పష్టత, కచ్చితమైన జ్ఞాపకం కొంతకాలంగా వున్నట్లయితే సుమారు ది సంవత్సరాల వరకు అనుకో, నిన్ను నీవు పరివర్తనకై అధికాధికంగా సమర్పణకై చిత్తశుద్ధితో పరిశ్రమ చేసుకున్నట్లైతే, నీవు గతంలో ఏ విధంగా ఉన్నావనే దానిని తిరిగి గుర్తు చేసుకోగలిగితే, అప్పుడు నీవు, "అది ఎలా సాధ్యపడింది, నేను ఆ రకంగా లేనే" అని అంటావు. కాని నీవు ఆ విధంగానే ఉన్నావు. గతంలో ఉన్నదానికి, గతంలో నీకు అత్యంత సహజమనిపించినదానికి, ఇప్పుడు నీకు సహజమైనదిగా, అనిపించేదానికి ఎంతో దూరం వున్నప్పటికీ, నీవు అదే వ్యక్తివి అన్న విషయం నమ్మలేవు. నీవు నిజంగా అభివృద్ధి చెందావనటానికి ఇది కచ్చితమైన సూచన.

CWM 4:102

*

ప్రశ్న: స్వభావం తప్పక మారాలని, అస్తిత్వంలోని విభిన్న విభాగాలను స్వాధీనం చేసుకోవాలని, ఎరుక కలిగి ఉండటమనేది ఒకే విషయం, ఒకే పనియేనా?

సమా: ఒకదాని వెనుక మరి యొకటి ఉంటుంది. మొట్టమొదటగా అతడు తప్పక ఎరుక గలిగి ఉండటం. తరువాత నియంత్రణ, వాటిని ఆ విధంగా స్వాధీనపరుకుంటూ ఉండగా, అతడు తన స్వభావాన్ని మార్చుకుంటాడు. స్వభావం మార్పు ఆఖరులో వస్తుంది. మొదట చెడు అలవాట్లను నియంత్రించాలి, పాత అలవాట్లు వదలటానికీ, స్వభావం మారటానికీ చాలా కాలమే పడుతుంది. ఉదాహరణకు, మనం తరచు ఒక కుంగుబాటుకు లోనయ్యే వ్యక్తినే తీసుకుందాం. అతను అనుకున్న విధంగా కచ్చితంగా విషయాలు లేకపోతే, అతడు కుంగుబాటుకు లోనవుతాడు. కాబట్టి, మొదట అతడికి తప్పక తన కుంగుబాటు ఎరుక లోకి రావాలి — కేవలం కుంగుబాటు మాత్రమే కాకుండా, కుంగుబాటు కారణాలు, వాటితో బాటుగా అతడు తాను ఎందుకు తేలికగా కుంగుబాటుకు లోనవుతున్నాడు అనేదీ తెలుసుకోవాలి. అప్పుడు, ఒకసారి అతడికి ఎరుక కలిగిన తర్వాత, అతడు తన కుంగుబాటును తప్పక స్వాధీనపరచుకోవాలి, కుంగుబాటుకు తగిన కారణం ఉన్నప్పటికీ కుంగుబాటుకు లోను కాకుండా తప్పక దానిని ఆపేయాలి — అతడు తన కుంగుబాటును తప్పక

వశం చేసుకోవాలి, అది రాకుండా ఆపాలి, అప్పుడు చిట్టచివరకు చాలా కాలం పాటు ఈ పని చాలినంతగా జరిగిన తర్వాత, అతడి ప్రకృతి కుంగుబాటుకు లోనయే అలవాటును కోల్పోతుంది, పూర్వం మాదిరిగా అదే పద్ధతిలో ప్రతిస్పందించడు, స్వభావం మారిపోతుంది.

CWM 4:340-41

*

గతకాలపు తప్పుల పర్యవసానాల నుంచి తప్పించుకో

ఒక వ్యక్తి తన తప్పులను మరల మరల చేస్తున్నంతకాలం, దేనినీ తొలగింప శక్యం కాదు, ఎందువల్లనంటే, ప్రతి క్షణం అతడు వాటిని పునః సృష్టిస్తుంటాడు. ఒక వ్యక్తి ఒక తప్పును, అది తీవ్రమైనది కావచ్చు, కాకనూ పోవచ్చు, చేసినప్పుడు, అతని జీవితంలో దాని పర్యవసానా లుంటాయి, ఒక 'కర్మ' ఉడిగిపోవాలి, కాని దైవానుగ్రహం వైపుకు అతడు మరలితే, అది పర్యవసానాలను తెంపివేయగలదు. కాని ఇది జరగాలంటే ఆవశ్యం ఆ తప్పు పునరావృతం కాకూడదు. అవే బుద్ధిహీనమైన చేష్టలను అనిశ్చితంగా అంతూపంతూ లేకుండా చేస్తూపోతే, అదే విధంగా దివ్యానుగ్రహం కూడా అంతులేకుండా పర్యవసానాలను రద్దు చేస్తుందని అనుకోకూడదు, అది ఆ విధంగా జరగబోదు!

CWM 8:58

భవిష్యత్తు వైపుకు దూకటానికి గతాన్ని గెంతు వేయటానికి తటాలున పైకి లేచే సాగుడు పలకను ఉపయోగించే విధంగా వాడు.

CWM 15:70

శ్రీమాత

ప్రశ్న: గత చేతలు సాధనలో అడ్డు రావా?

సమా: గతంలో ఒక వ్యక్తి ఏ విధంగా ఉన్నా దైవానికి సంపూర్ణ సమర్పణ దానిని తుడిచి వేస్తుంది.

CWM 15:72

*

నా ప్రియమైన బిడ్డా, నీ ప్రార్థన ఆలకించబడింది. నీ గతం అదృశ్యమైపోయింది. చైతన్యంలో, ప్రకాశంలో, ప్రశాంతిలో వృద్ధి పొందడానికి సంసిద్ధుడవుకా. మా ఆశీస్సులు నీతో ఎల్లప్పుడూ ఉంటాయి.

CWM 15:72

*

సర్వోత్కృష్టమైన ప్రేమ మొత్తం గతాన్నంతటినీ రద్దు చేయగలదు. దాని సారంలో, దాని మూలంలో, ప్రేమ ఒక జ్వాల లాంటిది, అది ఒక ధవళ కాంతి ప్రకాశం, అది అన్ని ప్రతిరోధాలను అధిగమిస్తుంది. నీవు దానిని అనుభూతి పొందవచ్చు: నీ అస్తిత్వంలో ఎటువంటి ఇబ్బంది ఉన్నా, ప్రోగు చేసుకున్న దోషాల మోత బరువు, అజ్ఞానం, అసమర్థత, దుష్టబుద్ధి ఎలా ఉన్నా ఒక సెకను మాత్రపు పవిత్రమైన, ఆవశ్యకమైన, సర్వోత్కృష్ట ప్రేమ దానిని సర్వ శక్తివంతమైన ప్రజ్వలన ప్రకాశంలో రద్దు చేస్తుంది; ఒక్క క్షణంలో మొత్తం గతమంతా కనుమరుగు కాగలదు; దాని అంతస్సత్వంలో దానిని నీవు ఒక్క క్షణం స్పృశించటం జరిగినప్పుడు, మొత్తం దుర్విధి అంతా హరించబడుతుంది.

CWM 10:72-73

*

భవిష్యత్తుకు నిన్ను నీవు ఇచ్చుకో

ప్రశ్న: మాతా, ఎంతో బరువుతో వేళ్ళాడుతున్న గతాన్నుంచి ఏ విధంగా విముక్తుణ్ణి అవగలనో నాకు దయచేసి తెలియజేయి.

సమా: గతం నుంచి విముక్తుడవటం ఒక విధంగా చాలా కష్టమైన విషయం, అది చాలా మట్టుకు అసాధ్యమనిపిస్తుంది.

కాని నీవు నీవుగా, పూర్తిగా, ఏ విధమైన మినహాయింపులు లేకుండా భవిష్యత్తుకు

ఇచ్చుకొని, ఆ సమర్పణకు నిరంతరం పునరుజ్జీవం పోస్తూ ఉంటే, గతం దానికదే పడిపోతుంది, ఇక ఏ మాత్రమూ నిన్ను అడ్డగించదు.

CWM 16:364

*

పాత అలవాట్లు, రూపుదిద్దుకున్న ఆకృతులు

ప్రశ్న: శ్రీఅరవిందులు చెప్పే 'పాత అలవాట్లు' 'రూపుదిద్దుకున్న ఆకృతులు' మధ్య తేడా ఏమిటి?

సమా: చాలా మట్టుకు రెండూ ఒకటే, ఉదాహరణకు, నీ శరీరం చలికి, వేడికి, ఆకలికి ఒక విధమైన ప్రతిక్రియలను చేస్తుంది. ఈ ప్రతిక్రియలు నీకు అలవాటుగా మారిపోయి, నీ భౌతిక ప్రకృతిలో ఒక రకమైన రూపాన్ని సంతరించుకుంటాయి, అనగా, ఒక మడతను, నిర్దుష్టమైన మడతను శరీరం మీద ఏర్పరుస్తుంది. రూపాలు అలవాట్ల ఫలితంగా రూపుదిద్దుకునేవి. అదే విధంగా నీ స్వభావపరంగా ఏర్పడే 'రూపా' లున్నాయి. ఉదాహరణకు, నీకు ఇష్టం లేని విషయం జరిగినప్పుడు నీకు కోపం వచ్చే అలవాటుంటే, ఈ అలవాటు నీ ప్రకృతిలో ఒక విధమైన అంతర్గత మడతను తయారుచేస్తుంది. నీకు ఇష్టం లేనిది జరిగిన ప్రతిసారి, దానంతటదే, ఏ నియంత్రణా లేకుండా, నీకు కోపం వస్తుంది. దీనినే 'రూపం' అంటారు, అవన్నీ అలవాట్లు; నీ స్వభావంలో భాగమైపోయాయి.

CWM 4:344

*

చిత్తశుద్ధి మీమాంస

కాని ఒక వ్యక్తి తనలో చిత్తశుద్ధిని కలిగి తనకు నయం కావాలనుకుంటే, అతడికి అడ్డంకిని అధిగమించటానికి నిజమైన ఆకాంక్ష ఉంటే, ఉన్నతిని కోరుకుని, తనను మించి పైకి పోవాలి, తనను కిందకు దిగలాగే వాటన్నింటిని వదలివేయాలి, పరిమితులను బద్దలుకొట్టి ఛేదించాలి, స్పష్టత నొందాలి, తనలో దానిని అడ్డగించే వాటన్నింటినీ పరిశుభ్ర పరచాలి. అతడికి నిజంగా గతంలో చేసిన తప్పులనే మళ్ళీ చెయ్యకుండా ఉండాలని అంధకారం, అజ్ఞానం నుంచి ఒక్కసారిగా బయటపడాలని, వెలుగులోకి

పైకి ఎగబాకాలని, మానవజాతికి సంబంధించినవి, చాలా అల్పమైనవి, చాలా అజ్ఞానమయమైన వాటన్నింటినీ తీసిపార వేయాలని తీవ్రమైన ఆకాంక్ష వుంటే అప్పుడది పనిచేస్తుంది. అది పనిచేయటమే కాదు, చాలా శక్తివంతంగా పనిచేస్తుంది. కొన్ని సమయాలలో అది నిర్దుష్టంగా, సంపూర్ణంగా పనిచేస్తుంది. కాని ఏదీ పాతగమనాలనే పట్టుకుని వేలాడుతూ ఏమాత్రం ఉండకూడదు. ఆ క్షణంలో ప్రశాంతంగా ఉండి, తనకు తాను దాక్కుని, తరువాత ప్రత్యక్షమై, "అవును, చాలా బాగుంది, నిజమే, నీ అనుభవం చాలా బాగుంది, కాని ఇప్పుడు నా వంతు" అని అనడం జరగకూడదు. ఒక వేళ, అది జరిగితే, నేను దానికి సమాధానం చెప్పను, ఎందువల్లనంటే, ఒక్కొక్కప్పుడు, దాని ప్రతిక్రియ అధోగతికి దారి తీస్తుంది. అందువలననే, నేను మొదటికే వచ్చి చెప్పే మాట, ఎప్పుడూ అదే చెబుతాను: ఒక వ్యక్తి తప్పక నిజంగా చిత్తశుద్ధి కలిగి ఉండాలి, నిజంగా.

అతడు సంసిద్ధుడై ఉండాలి, ఏదైనా ఒకటి పట్టుకుని వేలాడుతుంటే, గట్టిగా పట్టుకుని వేలాడుతుంటే, అతడు తప్పక దానిని పూర్తిగా చీల్చివేయడానికి సంసిద్ధుడై ఉండాలి. వెనుక దాని ఆనవాళ్ళు కూడా ఏమీ మిగలకూడదు. ఈ కారణంగానే, ఒక్కొక్కసారి అతడు చేసిన తప్పే చేయడం జరిగి, దానినే తిరిగి చేస్తూ, బాధానుభవం పరాకాష్ఠను చేరే వరకు కొనసాగించి, అప్పుడు పూర్తి చిత్తశుద్ధితో దాన్ని ప్రభావితం కావిస్తాడు. కాని ఆ పద్ధతిని ప్రయత్నించకూడదు, అది చెడ్డది. అది చెడ్డది ఎందువల్లనంటే, అది ఎన్నింటినో నాశనం చేస్తుంది. అది చాలా శక్తిని వృథా చేస్తుంది, చెడ్డ ప్రకంపనలను వ్యాప్తి చేస్తుంది. కాని ఎవరైనా మరే దారి లేకపోతే, చేసేదేమంటే, తీవ్రమైన బాధానుభవంతో పరిపూర్ణమైన చిత్తశుద్ధికి వలసిన ఇచ్ఛను తెలియగలుగుతాడు. ఒక్క క్షణం ఉంటుంది — ప్రతివారి జీవితంలోను ఒక క్షణం ఉంటుంది — నిర్దుష్టమైన ఇటువంటి ఎంపికతో పరిపూర్ణ చిత్తశుద్ధి అవసరం కలిగే సమయం వస్తుంది. వ్యక్తిగత జీవితంలో ఒక క్షణం, అతడు ఒక వర్గానికి చెందినవాడైతే సమిష్టి జీవితంలోనూ ఒక క్షణం, ఎంపిక తప్పనిసరి అయ్యే క్షణం, తప్పక పరిశుద్ధి జరగవలసిన కాలం ఆసన్నమౌతుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు, అది చాలా గంభీరస్థాయికి చేరుకుంటుంది, అది ఆ వర్గానికి చాలా మట్టుకు జీవన్మరణ సమస్యగా

పరిణమిస్తుంది: అప్పుడు అది తప్పక నిశ్చయాత్మకంగా అభివృద్ధిని పొంది తీరాలి... అది బతికి బట్ట కట్టలాంటే.

CWM 6:146

*

తన నీడతో దోబూచులాట

ప్రశ్న: మాతా, కిందటిసారి చెప్పినప్పుడు, తరచుగా మనలోన ఒక దుష్టమూలకం ఉంటుంది... అది మనకు సూచన నిస్తుంది... అది మన చేత బుద్ధిహీనమైన పనులను చేయిస్తుంది అని అన్నారు. అటువంటప్పుడు ఒక వ్యక్తి దాని ఎరుకను కనుక కలిగితే, దానిని తప్పక లాగి బయటపడేయాలి అని మీరు చెప్పారు. కాని లాగి బయట పడేయాలంటే అర్థం... ఉదాహరణకు, ఒక వ్యక్తికి ఈ దుష్ట మూలకం ఎరుక కలిగితే, అతని చేత బుద్ధిహీనమైన పనులను చేయిస్తున్నదని తెలిస్తే, అప్పుడు, కొంత ఇచ్ఛతో కూడిన ప్రయత్నంతో అతడు దానిని చేయకుండా, నిగ్రహించుకోగలిగితే, అప్పుడతడు దానిని లాగి బయట పడేశాడని అనుకోవచ్చా?

సమా: దానికి, మొట్టమొదట, నీకు దాని ఎరుక తప్పక కలగాలి, తెలుస్తున్నదా, దానిని నీవు నీ ఎట్ట ఎదుట నిలబెట్టాలి, దానికీ నీ చైతన్యానికీ పట్టి ఉంచే లంకెలన్నింటినీ తెంచి వేయాలి. అంది అంతరంగ మనస్తత్వం పని, తెలిసిందా.

ఏ వ్యక్తి అయినా తనను తాను అప్రమత్తంగా గమనిస్తే, అది అతడు చూడ గలుగుతాడు.... ఉదాహరణకు, నిన్ను నీవు పరిశీలించుకుంటే, నీవు ఒక రోజు చాలా ఉదారంగా ఉండటాన్ని చూస్తావు, మనం దీని సంగతే చూద్దాం, అది తేలి కగా అర్థం అవుతుంది. ఒక ఉదారత: నీ అనుభూతులలో ఉదారత, నీ ఉద్వేగాలలో ఉదారత, నీ ఆలోచనలలో ఉదారత, అంతేగాక భౌతిక విషయాలలో సైతం; అంటే అర్థం, నీవు ఇతరుల దోషాలను అవగాహన చేసుకోగలవు, వారి ఉద్దేశాలు, వారి బలహీనతలు, అంతేకాక వారి అసహ్యమైన చేష్టలను సహితం. నీవు ఇవన్ని బాగా చూస్తావు, నీవు ఎంతో సంపూర్ణంగా చక్కని అనుభూతులతో, ఉదారంగా ఉంటావు. నీకు నీవు చెప్పుకుంటావు, "అంతే కదా... ప్రతి వ్యక్తి తాను చేయగలిగినంత బాగా చేస్తాడు" ఆ విధంగా ఉంటావు.

మరో రోజు — లేదా బహుశా వెంటనే మరు నిమిషం — నీలో ఒక రకమైన కాఠిన్యం, స్థిరమైనపోయిన జడత్వం, ఒక విధమైన క్రూరత, ఎవరినీ వదలకుండా న్యాయనిర్ణయం చేసేది, ఏదో పగను మోస్తున్నట్లుగా, బద్ధవైరం ఉన్నట్లుగా, దుష్టమైన పనిని చేసినవారు శిక్షింపబడాలని, చాలా మట్టుకు ప్రతీకారం తీర్చుకోవాలనే అనుభూతులతో; ముందు చెప్పుకున్నదానికి పూర్తి వ్యతిరేకతలో! ఒక రోజు నీ కెవరైనా హాని చేస్తే, అప్పుడ నీవు, "ఏం పరవాలేదు! అతడికి తెలియదు" ... లేక "అతడు మరో విధంగా చేయలేడు కదా... లేక "అది అతడి స్వభావం"... లేదా ... "అతడికి అర్థం కాలేదు!" అంటావు. మరుసటి రోజు — లేక బహుశా ఒక గంట తరువాత — నీవు "అతడు తప్పక శిక్ష పొందాలి! అతడు చేసినదానికి తప్పక అనుభవించాలి! అతడు తప్పు చేశాడని అతనికి తెలిసివచ్చేటట్లు చేయాలి" అంటావు, ఒక రకమైన కోపోద్రేకంతో; విషయాలను నీ చెప్పుచేతలలోకి తీసుకోదలుస్తావు. వాటిని నీలో ఉంచుకోదలుస్తావు, అసూయ, శత్రుత్వం, సంకుచితత్వంల అనుభూతులన్నీ నీలో ప్రస్ఫుటమౌతాయి తెలుస్తున్నదా, మునుపు చెప్పిన అనుభూతికి పూర్తి వ్యతిరేకం.

ఇది అవతలి వైపు ఉన్న చీకటి కోణం. అటువంటప్పుడు, అతడు దానిని చూసిన క్షణంలో, దానిని చూసి, "అది నేను" అనకుండా, "అది నేను కాదు, అది నా నీడ, దానిని నేను నా నుంచి తోసి పారవేయాలి" అని దాని మీద తన ఇంకొక పార్శ్వపు ప్రకాశాన్ని ప్రసరిస్తే, ఆ రెండింటిని ముఖాముఖి చేయగలిగితే, ఆ మరియొకదాని జ్ఞాన, ప్రకాశాలలో, అతడు దానిని ఎక్కువగా నచ్చజెప్పే ప్రయత్నం చేయకుండా — ఎందువల్లనంటే, అది చాలా కష్టసాధ్యం — కాని అతడు దానిని ప్రశాంతంగా ఉండమని బలవంతం చేస్తూ... మొదట దాని నుంచి విడివడి దూరంగా జరిగిపోయి, అది తిరిగి రాకుండా, దానిని దూరంగా విసిరి వేస్తాడు — దాని మీద గొప్ప వెలుగును ప్రకాశింప జేస్తాడు. వాటిని మార్చగలిగిన సందర్భాలు కొన్ని ఉన్నాయి. కాని అది చాలా అరుదు. కొన్ని సందర్భాలలో ఆ వ్యక్తి అస్తిత్వం మీద — లేక ఆ నీడ మీద — ఎంత తీవ్రమైన వెలుగును ప్రసరింప జేస్తాడంటే, దానితో అది పరివర్తన చెందుతుంది, అది నీ అస్తిత్వసత్యంగా మారిపోతుంది.

కాని అది అరుదైన విషయం... అది చేయడం సాధ్యమే, కాని అది అరుదు. సాధారణంగా, అత్యుత్తమమైన పద్ధతి, "లేదు నేను అది కాదు! నాకు అక్కర లేదు! ఆ గమనంతో నాకే సంబంధం లేదు, అది నా కోసం లేదు, అది నా ప్రక్క

తికి వ్యతిరేకం!" ఆ విధంగా దానికి గాట్లు పెట్టి, పట్టుబట్టి, నిశ్చయంతో దాన్ని దూరంగా విసిరివేస్తే, చిట్టచివరకి అతడు దాని నుంచి వేరవుతాడు.

CWM 6:262

*

ఆవశ్యకమైన మార్పు: తనకు తాను మారడం

సంవత్సరపు ఈ చివరి రోజున, మనం ఒక తీర్మానం చేద్దాం, మన బలహీనతలన్నీ, పెడసరమై అర్థరహితమైనవన్నీ, మన నుంచి ముగిసిపోతున్న ఈ సంవత్సరంలో అంతరించి పోవాలి.

CWM 14:239

*

ఒక దృఢమైన, సమర్థవంతమైన తీర్మానం, అవే తప్పులను తిరిగి ఏమాత్రమూ చేయకూడదనుకోవడం, దైవం యొక్క అనుగ్రహంలో సంపూర్ణ విశ్వాసం ఉంచడం అనేవి మాత్రమే కేవల నివారణ.

CWM 14:239

*

బాహ్యమార్పులు ఒకరికి అవసరం అయితే, అతడు అంతరంగంలో అభివృద్ధి పొందటం లేదని అర్థం. ఎందుకంటే ఎవరైతే అంతరంగంలో అభివృద్ధిని పొందుతారో, అతడు అదే బాహ్య పరిస్థితులలో ఎల్లపుడూ జీవిస్తూనే ఉంటాడు, అవి అతనికి నిరంతరం నూతన సత్యాలను బయల్పరుస్తూ ఉంటాయి.

అంతరంగ పరివర్తనతో అనివార్యమైన అభివ్యక్తంగా బాహ్యంలో మార్పు అంతా తక్షణం జరిగి తీరుతుంది. సామాన్యంగా, భౌతిక జీవితంలో మెరుగుపడే పరిస్థితులన్నీ అంతరంగంలో సాక్షాత్కరించుకున్న అభివృద్ధి బాహ్యంలో వికసించడమే.

CWM 14:216

*

ఇల్లు మారినంత మాత్రాన స్వభావం మార్చుకోలేవు. నీ స్వభావం మార్చుకుంటే,

నీ పరిసరాలను మార్చవలసిన ఆవశ్యకత లేదు.

CWM 14:217

*

ఒక వ్యక్తి ' సాధన' కు బాహ్యవిషయాలు ముఖ్యమైనవి కానే కావు. అవసరమైన అంతరంగ ప్రశాంతత ఎటువంటి పరిసరాలలోనైనా స్థాపించుకోవచ్చు.

CWM 14:217

*

...ఎవరైనా గాని ఎన్నడూ అధైర్యానికి లోను కాకూడదు, లేక అతడు ఒక వేళ చాలాసార్లు తప్పులు చేసి ఉంటే, అతడు తిరిగి ఆ తప్పులు ఏ మాత్రం చేయకూడదని గట్టి నిశ్చయంతో కూడిన ఇచ్ఛను కలిగి ఉండాలి, కచ్చితంగా ఒక రోజు కాకపోతే మరొక రోజైనా అతడు తన ఇచ్ఛలో దృఢంగా ఉంటే అతడు కష్టాలను అధిగమించి గెలిచి తీరుతాడు.

CWM 6:289

శ్రీమాత

అనువాదం: త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

నీ హృదయంలో విచారం అలుముకుంటే, దీర్ఘకాలంగా నీవు ఏ అభివృద్ధిని పొందకపోతే, నీ బలం మందగించి, అసంతృప్తి పై గొంటే, మన సర్వోత్కృష్ట ప్రేమికుడు, పరమ ప్రభువు సనాతన వాణిని ఎల్లప్పుడూ జ్ఞప్తి నుంచుకో, "నిన్ను నేను సమస్త పాపాల నుంచి, చెడు నుంచి విముక్తుణ్ణి చేస్తాను; దుఃఖపడవలదు."

CWM 12:461

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

గతానికి బద్ధులై ఉండవద్దు

భవిష్యత్తుపై విశ్వాసం లేనివారే గతాన్ని పట్టుకొని వ్రేలాడుతారు

అవును బిడ్డా, మనలో విశ్వాసం సన్నగిల్లింది. విశ్వాసం ఉన్నవారు మాత్రమే 'దివ్యజీవనాన్ని' కోరుకుంటారు. మనం మాత్రం భయపడుతున్నాం. ఎప్పుడైతే భయం వీడుతుందో, చిత్తశుద్ధి ఏర్పడుతుందో అప్పుడే నిజమైన మార్పు కనబడు తుంది.

మనం అనుకుంటాము: "మాకు ఈ జీవనం ఇక వద్దు (నవ్వుతూ) దీన్ని పట్టు కొని వ్రేలాడేదో వుంది!" ఇట్టి వారు పాతభావాలను వదిలించుకోలేరు. వాటిని వది లించు కోవాల్సిందే. కాని మనకు భయం!

దివ్యత్వం మనసు యొక్క ఊర్ధ్వం పై చిన్న పిల్లవాడిలా క్రీడిస్తూనే వుంటుంది. నాకు అలా చిత్రం వేయాలని వుంది. వేస్తే ఎంత బాగా వుంటుందో! ఒక్కొక్కసారి మన మందబుద్ధులకు "దైవానిది తప్పు, అతను అలా చేసి యుండకూడదు" అని పిస్తుంది. అంతా తమాషాగా ఉంది కదా?

(మౌనం)

నాకు తోచిన ఒకే పరిష్కారం — అది చాలా తేలిక అయినది కూడా — ఒకటి ఉంది. "అంతా నీ ఇచ్ఛ, అంతా నీ ఇచ్ఛ" అని నిజాయితీగా విశ్వసించటమే. అప్పుడే అవగాహన మొదలౌతుంది. ఇది కేవల మానసిక అవగాహన మాత్రమే కాదు. అది ఇక్కడ లేనూ లేదు (తలను స్పృశిస్తూ) "అంతా నీ ఇచ్ఛ"

CWM 11:312

*

ముందే ఒక అభిప్రాయానికి రాకూడదు

మనం ఎటూ చెందకుండా వుండటమే మంచిది. ముందే ఏ అభిప్రాయాలూ, నియమాలు పెట్టుకో గూడదు. నీతిసూత్రాలైనా, మరేవైనా సరే, సాంఘిక, మానసిక ఏ కట్టుబాట్లు ఏవైనా అవి అన్నీ అడ్డంకులే. ఈ నియమాలు, కట్టుబాట్లలో ఒక్కదాన్ని దాటి పోవటానికి కొందరికి దశాబ్దాలు కూడా పట్టింది. అందుకని మనం విముక్త మన స్కులమై యుండాలి. నిరాడంబరతకు సిద్ధంగా ఉండాలి — అజ్ఞానిని అని అవగాహన

కలిగిన నిరాడంబరత. అప్పుడు మనం ఎలా అజ్ఞానంలో పడ్డామో మనకు తెలుస్తుంది. దాని వలన క్రొత్తదానికి ఆహ్వానం వస్తుంది. ఏదైనా మార్పు సంభవించటం అప్పుడే మొదలౌతుంది. అభివృద్ధి కోరాలంటే జ్ఞానపిపాస, మార్పుపై ఆకాంక్ష సహజంగా ఉండాలి. అన్నిటినీ మించి సత్యాన్వేషణ, ప్రేమలయందు మనసు లగ్నం అయితే త్వరగా ముందుకు సాగవచ్చు. ఒక బలమైన కోరిక, తృష్ణ అవసరం.

తాను నమ్మిందే నిజమనుకోవటం, తన అలవాట్లను వదులుకో లేకపోవటం, అవసరాలను ప్రక్కన పెట్ట లేకపోవటం, కేవలం ప్రపంచాన్నే అంటిపెట్టుకొని వుండటం లాంటివే బంధనాలు అంటే. ఒకదాని తర్వాత మరొకటిగా వీటి నుండి విముక్తులము కావాలి.

నేను ఇది కొన్ని వేల సార్లు చెప్పాను. కాని అదంతా బూడిదలో పోసిన పన్నీ రైపోయిది. ఇంకా అంతా పాత దారిలోనే పోతున్నారు. ఇతరులకు బోధలు చేసే వారు సైతం తమ ధోరణులను మార్చుకో లేకపోతున్నారు. పాత విధానాలకే పరిమిత మౌతున్నారు. అవే ఆలోచనలను చేస్తున్నారు. తమ విధానమే అసలైనది అని నమ్ముతున్నారు. బంధనలను వీడండి; స్వేచ్ఛగా జీవించండి. అన్నిటినీ వదలటా నికి సిద్ధం కండి — ఆకాంక్ష, తృష్ణలను మినహా!

నాకు ఇప్పుడు బోధపడుతున్నది. కొందరికి 'దివ్యత్వం' పై నమ్మకం లేదు. ఉన్నా అది ప్రాక్పశ్చిమల భావజాలంలో కూరుకు పోయిది. ఎంత దుర్భరం. వాళ్ళ జీవితాలను ఇదే అయోమయంలో పడేస్తున్నది. మీ కెందుకులే. మీకు కావలిసినది వేరు. అది 'ప్రేమ'; అది 'సత్యం'. అది ఉన్నతమైన పరిపూర్ణత్వం. ఇవి చాలు. మీకు ఎంత తక్కువ నియమాలుంటే అంత మంచిది. "పరిపూర్ణత్వం" ఒక్కటే చాలు. అది మీకు తృప్తి నిస్తుంది. మధ్యే మార్గాలు వీడండి, ముందుకు సాగిపోతారు. మీ మార్గం మీదే. దాని ప్రాధాన్యతను సంశయించవద్దు. ఈనాటి అమెరికా యువతీయువకుల విపరీత ధోరణులూ ఒక విధానమే! మనకు అవి అనవసరం. మీ మార్గాన ముందుకు సాగండి మీరు.

CWM 11:5

శ్రీమాత

*

దివ్యత్వం గురించి ఇదివరకటి భావాలను అధిగమించాలి.

"పూర్ణయోగం" గురించి తెలుసుకోవాలంటే ముందుగా దివ్యత్వమే పరిపూర్ణమైన భావన అని గ్రహించాలి. మీ హృదయాలు మీ ఆకాంక్షలను స్వీకరించ గలిగినంత విశాలంగా ఉండాలి. సంకుచితత్వం ఏ మాత్రం ఉండకూడదు. మతాలను, వాటి శాఖలను దూరంగా వుంచటమే చాలదు. వర్ణనాతీతమైన సత్యాన్ని గ్రహించలేని పాక్షిక వేదాంత భావాలేవైనా సంకుచితాలే ఔతాయి.

CWSA 23:82

శ్రీఅరవిందులు

*

ప్రశ్న: శ్రీమాతా, పరిపూర్ణ దివ్యత్వ భావన అంటే శ్రీఅరవిందుల ఉద్దేశ్యంలో ఏమిటి?

సమా: ప్రతి వ్యక్తీ తనకు అనుకూలంగా, తన తెలివితేటలకు అనుగుణంగా దివ్యత్వ భావనను రూపొందించుకుంటాడు. వాళ్ళు కోరుకున్న దేవుళ్ళని వారు ఊహించు కుంటారు. ఏ దైవానికి సమీపంలో ఉండాలనుకుంటారో ఆ దైవాన్నే ఊహించు కుంటారు. ఈ విధంగా దివ్యత్వ భావన చాల పరిమితులకు లోబడి పోతుంది.

ఎప్పుడు 'దివ్యత్వం' అంటే మనం అనుకున్నదే కాదు. ఇంకా విస్తృతంగా వుంటుంది అని ఎప్పుడూ అనుకుంటామో అపుడు మనం 'పరిపూర్ణత్వం' అనే భావన దిశగా ఎదుగుతాము. ఇది సాధారణ మానవచేతనకు అందదు. సాధారణ మానవచేతన తన పరిధిని దాటి పోలేదు. కాని, తనకు అనుగుణంగా తన చేతనను ఎవరు మలుచుకోగలరో వారికి కొద్ది కృషితో 'పరిపూర్ణత్వం' అనేది అవగాహన లోనికి వస్తుంది.

నీకు అనుకూలమైన దివ్యత్వ భావనను నీవు అన్వయించుకుంటావు కదా? కాని నిజంగా నీ మనస్తత్వం నుండి బయటపడి పూర్ణయోగ సాధన మొదలు పెట్టా లంటే 'దివ్యత్వం' నీవు భావించిన విధంగానే ఉండకపోవచ్చుననీ, ఇతరుల భావనలకు కూడా అవకాశం ఉండవచ్చుననీ నీవు ముందుగా గ్రహించాలి. ఇంతే కాదు అది ఎవరూ ఊహించలేని విధంగా కూడా ఉండవచ్చు. ఇది గ్రహించాలి. ఇది అర్థం చేసుకున్నపుడే పూర్ణయోగం దిశగా అడుగులు వేయగలవు. మనకు తెలియకుండా

అది మనం భావించినట్లు ఉంటుందని సహజంగానే ఊహిస్తాము. ఇది దివ్యత్వం అనీ, ఇది కాదనీ నిర్ణయిస్తాము కూడా. అలాంటి వాళ్ళకు తెలిసినది నిజంగా ఎంత?

ఇంతే కాదు కొందరు ఇక్కడకు వచ్చి ఆశ్రమ కార్యకలాపాలను చూచి, ఆశ్రమానికీ దివ్యత్వానికి సంబంధమే లేదనుకుంటారు. వారికేం తెలుసని వారు అలా భావిస్తారు? దివ్యత్వం అంటే మీ అభిప్రాయం ఏమిటి అని సూటిగా అడిగా మనుకోండి. వారు ఏమీ చెప్పలేక తెల్లముఖం వేస్తారు. అసలు విషయం ఏమిటంటే మనకు ఎంత తక్కువ తెలిస్తే అంత ఎక్కువ నిర్ణయాధికారం వచ్చినట్లు భావిస్తాము. కాని బాగా తెలిసినవాళ్ళు ఇదమిద్దమని దేన్నీ తేలికగా అంచనా వెయ్యలేరు. నిండుకుండ తొణకదు. ఏ విషయాన్నైనా అర్థం చేసికోటానికే ఎక్కువ సమయం పడుతుంది. మంచిచెడ్డలు నిర్ణయించుటం ఎంతో కష్టమని తెలుస్తుంది కూడా. అవగాహన పెరిగిన కొద్దీ విషయాల మధ్య ఉన్న సంబంధాలు, వాటి ప్రాధాన్యతలూ, గమ్యానికి, మనకూ ఉన్న దూరం నెమ్మదిగా తెలుస్తాయి. కాని ప్రపంచంలో అస్తవ్యస్త భావన మాత్రమే ఉన్నది. అందరూ శ్రద్ధగా గమనించాలే గాని, దేన్నీ ఇదమిద్ధమని నిర్ణయించటం తగదు.

ఇది దివ్యత్వమా కాదా అనే విషయాన్ని నిర్ద్వందంగా తేల్చటం సాధ్యపడదు. ప్రపంచం మొత్తాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకున్నపుడు, కూలంకషంగా అవగాహన చేసుకున్నప్పుడు దేన్నీ కాదనలేము, దేన్నీ పరిహరించలేము. అలా చేస్తే మన అవగాహనను మొత్తంగా చెదిరేలా చేసుకున్నట్లే.

శ్రీమాత

అనువాదం: కె. ఆర్. యల్. నరసింహారావు

భవిష్యత్తులోకి దూకటానికి గతాన్నొక స్ప్రింగ్ బోర్డుగా వాడుకోవాలి.

CWM 15:70

శ్రీమాత

భవిష్యత్తుకు బాట

నూతన జీవితంలో పునర్జీవించాలంటే గతాన్ని వదిలేయాలి

ఓ ప్రభూ, ఈ సంవత్సారంతంలో మేం చేసే ఈ సామూహిక సమావేశంతో బాటు, మాకు ఉన్న అనేక బంధాలు, అనుబంధాలు, భ్రమలు, బలహీనతలు, మా జీవితాల్లో ఇంక ఏ మాత్రం ప్రయోజనం లేనివన్నీ అంతరించి పోవడానికి ఈ సందర్భం మాకు సహకరించేలా అనుగ్రహించు. ప్రతి క్షణం గతాన్ని దులిపిన ధూళి వలె విదిలించుకోవాలి, అప్పుడే అది ప్రతి నిమిషం మా ముందు తెరుచుకొనే నిష్కళంకమైన మార్గాన్ని పాడు చేయకుండా ఉంటుంది.

మాలో అంగీకరించబడి, సరిచేయబడిన మా తప్పులు ఇక పైన నిష్ఫలమైన ఎండమావులుగా శక్తివిహీనమై ఎలాంటి పర్యవసానాలకు దారి తీయకుండా ఉండు గాక. స్థిరంగా వేసే మా అడుగులతో ఉండకూడని వాటిని, అజ్ఞానాన్ని, సమస్త అస్పష్టతను, అహంకారాన్ని అణిచివేతుము గాక. మేం ఈ యాత్రలో ధైర్యంగా మరింత ఉన్నత స్థితులకు, మరింత గాఢ ప్రకాశం వైపు, మరింత పరిపూర్ణ కారుణ్యాం వైపు, మరింత రాగరహిత ప్రేమ వైపుగా నీ వైపుగా సాగుదుము గాక.

ఓ ప్రభూ, నీక జయమగు గాక, మా జీవితాలను నడిపించే నాయకుడా, ఈ పృథ్వి మొత్తం నీ పాలనగా బహిరంగంగా ప్రకటించాలని కోరుతున్నాను.

*

ప్రతిక్షణం మనం సమస్తాన్ని పొందడానికి ఎలా అంతటిని వదులుకోవాలో తప్పక తెలుసుకోవాలి. మనం మన గతాన్ని మృతప్రాయమైన శరీరం వలె విసర్జించ గలగాలి. అప్పుడే మనం అధిక సమృద్ధితో, పునర్జీవితులం కాగలం... అప్పుడే అంతరంగ అస్తిత్వం యొక్క నిరంతర ఆకాంక్ష తనకు తానుగా వ్యక్తపడగలదు. అది 'నీ' వైపు తిరిగి సర్వదా పవిత్రమైన అద్దంలో నిన్ను ప్రతిబింబింప చేయాలని కోరుతుంది.

మీ మరపులేని దివ్యానందం దానిలో ఒక నిరుపమానమైన, ప్రగాఢమైన చోదకశక్తిగా మారిపోగలదు. ఈ శక్తి అత్యంత బాహ్య అస్తిత్వంలో ఒక ప్రశాంతమైన దృఢ సంకల్పంగా పరివర్తన చెందుతుంది. దానిని ఏ అవరోధం అడ్డగించలేదు.

దైవాన్ని మాత్రమే పట్టుకుని ఉండు, గతాన్ని కాదు.

నీ మనస్సును సంపూర్ణంగా శూన్యం చేసి, ఆ దివ్యశక్తిని అందుకో. దైవాన్ని ఒక్కడినే పట్టుకుని ఉండు, గతాన్ని కాదు. దైవమే సత్యం, దైవమే ప్రేమ, దైవమే సుఖం, సంతోషం....

Mother you said so, p.88

శ్రీమాత

ప్రతి క్షణం ఈ విశ్వం నూతనంగా సృష్టించబడుతుంది.

ప్రతి క్షణం మనం ఎదురు చూడనిదంతా, అనుకోనిదంతా, తెలియనిదంతా మన ముందుంటుంది. ప్రతి క్షణం ఈ విశ్వం సంపూర్ణంగా క్రొత్తగా సృష్టించబడుతుంది — దాని ప్రతి భాగంలో కూడా.

నీ సర్వశక్తిమయత్వంపై, నీ సంపూర్ణ వాస్తవికతపై మాకు సజీవమైన నమ్మకం, దృఢమైన విశ్వాసం ఉంటే, ప్రతి క్షణం నీ అభివ్యక్తి రూఢిగా తెలుసుకోగలిగితే, దాని వల్ల ఈ మొత్తం ప్రపంచమంతా పరివర్తన చెందుతుందనేది రూఢి అవుతుంది. అయితే మా చుట్టూ ఉన్న ప్రతి విషయానికి, మా కళ్ళ ముందు కదిలిన ప్రతిదానికి, మేము బానిసలమై తాము. ఈ అభివ్యక్తిలోని సమస్తం వల్ల ప్రభావితులమౌతాం. అంతేకాక మా విశ్వాసం ఎంత బబహీనమంటే, ఈ ఆకృతుల రూపాంతరం అనే గొప్ప అద్భుతానికి మాధ్యమాలుగా ఇప్పటికీ సహాయపడ లేకుండా ఉన్నాం.... కాని ప్రభూ, ఏదో ఒక రోజు ఆ శుభదినం వస్తుందని నాకు తెలుసు. మా దరి చేరిన వారి నందరిని నీవు పరివర్తన చేసే ఒక రోజు వస్తుందని నాకు తెలుసు. మీరు వారి నందరినీ ఆమూలాగ్రంగా పరివర్తన చెందించి, గత బంధనాల నించి సంపూర్ణంగా విడుదల గావించి, వారిని సంపూర్ణంగా నీలో జీవించడం ప్రారంభించునట్లు చేస్తారు. మీ వలన పొందిన జీవితానికి మీరే సర్వ సార్వభౌమునిగా తెలుసుకుని జీవిస్తారు. ఆ విధంగా అన్ని ఆందోళనలు ప్రశాంతపడతాయి, క్రోధమంతా శాంతిగా మారు తుంది, అన్ని సందేహాలు నిశ్చితాలుగా మారుతాయి. వికారమంతా సామరస్యంగా, అహంకారమంతా ఆత్మసమర్పణగా, అంధకారమంతా ప్రకాశంగా, దుఃఖమంతా మార్పుచెందని సౌఖ్యంగా పరివర్తన చెందుతాయి.

*

ప్రభువు అతడి సంకల్పాన్ని వ్రాయడానికి అతడి ముందు తెల్లకాయితం వలె శూన్యంగా ఉండు.

ఓహ్, ప్రభూ, మీ ముందు నేను ఎల్లప్పుడు ఒక సంపూర్ణంగా, శూన్యంగా ఉన్న పేజీ వలె ఉంటాను. అప్పుడు మీ సంకల్పం ఏ కష్టం లేకుండా ఏమాత్రం కలుషితం కాకుండా నాలో స్వచ్ఛంగా వ్రాయబడుతుంది.

నిరంతరం సాగే ఈ నీ నిత్య నూతన నిర్మాణంతో కూడిన నీ కార్యానికి ఏ అవరోధం లేకుండా ఉండాలంటే ఆలోచన నుంచి గతం లోని అనుభవా లన్నింటిని వాటి జ్ఞాపకాలని ఒక్కసారిగ సంపూర్ణంగా తుడిచిపెట్టాలి. ఆ కారణంగానే అన్యో న్యాశ్రితమైన ఈ ప్రపంచంలో 'మీ' పరిపూర్ణ అభివ్యక్తి వీలుపడుతుంది. తరుచుగా మనం ఒక విలువైన అనుభవం పోగొట్టుకుంటామనో లేదా మరింత విస్తృతమైన, ఉన్నతమైన చైతన్యాన్ని కోల్పోతామో అన్న భయంతో మళ్ళీ ఆ నిమ్నస్థితి లోకి పడిపోతూ, దాన్నే పట్టుకుని వేళ్ళాడుతూ ఉంటాం.

అయినా నీ వాడైనవాడు దేన్ని గురించి భయపడాలి? అతడు ఆనందంతో ఉన్న ఆత్మతో, వెలిగే కనుబొమలతో, మీరు అతడి కోసం వేసిన బాటలో నడవలేడా? అది ఏదైనా సరే, ఆ మార్గం అతడి పరిమిత హేతువుకి గ్రాహ్యం కాకపోయినా ఏమాత్రం సరే స్వీకరించలేడా?

ఓ ప్రభూ, ఆ గతించిన పాత యోచనా చక్రాలని ఛేదించు. గత అనుభవాలని నిర్మూలించు, నీవు అవసరమని భావిస్తే ఆ చైత్య సంయోజనాలని కరిగించు, ఎందుకంటే అప్పుడే నీ కార్యం నిత్యప్రవర్ధమానమై సాధించబడుతుంది. ఈ పృథ్వి పై నీ సేవ పరిపూర్ణమౌతుంది.

గతం మరణించి నూతన జీవితం ఆవిర్భవించాలి

అంతర్ముఖమైన స్థితిలో తిప్పివేస్తున్న ఈ పేజీ గడిచిపోయిన స్వప్నంలోకి లయమై సర్వశక్తి సంభావ్యతలతో సంపన్నమైన కొత్త పేజీలో నూతనంగా భవిష్య స్వప్నంలో ఆవిష్కృతమౌతున్నది చూసాను. నీ శాశ్వత ప్రకాశంలో చూసినప్పుడు ఇది ఎంతో సామాన్యంగా, పరిణితిలేని పసితనంగా, ప్రాముఖ్యత లేనిదిగా కనిపిస్తోంది. ఒకే ఒక ముఖ్యమైన విషయం 'మీ' ప్రభుత కు ఆనందంతో, ప్రేమతో విధేయులమై ఉండడమే అని తెలుసుకున్నాను.

తన బాహ్యరూపంలో గతమంతా అసంగతమైనదిగా, హేతుబద్ధం కానిదిగా నాకు కనిపిస్తోంది, అయినా దాని కాలంలో అది ఉపయోగపడిందని నాకు తెలుసు.

కాని ఇప్పుడంతా మారిపోయింది, ఒక నూతన రంగం ఆవిష్కృతమయింది.

*

నేను ఒక నూతన జన్మ పొందినట్లుగా అనిపిస్తోంది. గతంలోని పద్ధతులు, అలవాట్లు

ఇప్పుడింక ఏమి ఉపయోగపడ వనిపిస్తోంది. నేను ఫలితాలుగా భావించినవి కేవలం ప్రయత్నాలు తప్ప మరేం కాదని తెలుస్తోంది. నే నింకా ఏం చేయలేదనట్లుగా భావిస్తున్నాను. నేనింకా ఆధ్యాత్మికంగా జీవించటం లేదని, అందులోకి నడిపించే మార్గంలోకి మాత్రమే ప్రవేశించానని అనిపిస్తోంది. నాకేం తెలియదని, దేనిని రూపొం దించడానికి నాకు సమర్థత లేదని, ఇంకా అనుభవం ప్రారంభం కాలేదని, నేనింకా అనుభవం పొందలేదని తెలుస్తోంది. అది నా మొత్తం గతం అన్నకోశాన్ని విసర్జించి నట్టుగా ఉంది. అందులోని పొరపాట్లు, విజయాలు, అన్నీ మాయమై ఇప్పుడు నూతనంగా జన్మించిన బిడ్డకు ఆ ప్రదేశాన్ని ఖాళీ చేసి ఇచ్చినట్లుగా ఉంది. ఎందుకంటె ఆ బిడ్డ మొత్తం జీవితాన్ని ఇంకా జీవించాల్సి ఉంది. ఇప్పటి దాక అతడికి 'కర్మ' మొదలు కాలేదు. అందువల్ల నేర్చుకోడానికి అనుభవం లేదు. ఇప్పుడు సరిచేయాల్సిన పొరపాటు కూడా లేదు. నా శిరస్సు జ్ఞానమంతటి నించి, సర్వ ప్రగాఢ విశ్వాసాల నించి, అనవసరపు ఆలోచనల నించి శూన్యమైంది. నేను ఈ స్థితిని ఎదుర్కొందుకు ప్రయత్నం చేయకుండా సమర్పణ చేయడం నేర్చుకోగలిగితే, నేను తెలుసుకొనుటకు గాని నేర్చుకొనుటకు గాని ప్రయత్నించకపోతే, నేను పూర్తిగా అజ్ఞానంతో నిజాయితీగా ఉన్న చిన్న పిల్లవాడిలా ఉండటానికి సమ్మతిస్తే, ఓ నూతన సంభావ్యత నా ముందు తెరుచుకుంటుందని నా కనిపిస్తోంది. నేనిప్పుడు ఏ షరతులు లేకుండా నన్ను నేను నిశ్చితంగా సమర్పించుకొని, మీ ఆలోచన, మీ సంకల్పం, తెల్లని కాగితంపై అడ్డంకి లేకుండా, ఎట్టి వైక్లబ్యానికి లోను కాకుండా వ్రాయబడటానికి వీలుగా నుండాలని తెలిసింది.

*

ఈ చివరి రోజుల్లో చోటు చేసుకున్న తీవ్రత కన్నా హెచ్చుగా గతం మృతప్రాయ మయింది. అది ఒక నూతన జీవితపు కిరణాల క్రింద పూడ్చబడినట్టు ఉంది.

ఈ పుస్తకంలోని పేజీలను చదువుతూ ఇప్పుడే చివరిసారిగా వెనుకకు తిరిగి చూచినప్పుడు ఈ మరణం గురించి గట్టి నమ్మకం ఏర్పడింది. ఓ నా దివ్యప్రభూ, ఓ పెద్ద భారం తొలిగి నేను తేలిగ్గా ఈ సంపూర్ణ నిరాడంబరత్వంతో, పసిబిడ్డ వంటి నగ్నతలో నీ ముందు నిలిచినపుడు... అప్పుడు కూడా నేను గ్రహించగలిగిన ఒకే ఒక్క విషయం ఆ నిశ్చలత మరియు ఆ పవిత్రమైన విస్మృతి.

*

నీ మృత గతం నించి వైదొలగి సూటిగా భవిష్యత్తు వైపు చూడు. యోగమార్గానికి వచ్చినపుడు నీవు నీ మానసకి నిర్మాణాలను నీ ప్రాణిక మంచెలను తునాతునకలు చేయడానికి సిద్ధంగా ఉండాలి. నీవు గాలిలో ఏ ఆలంబన లేకుండా, కేవలం నీ విశ్వాసం తప్ప మరేం లేకుండా నిలబడడానికి తయారుగా వుండాలి. నీవు నీ గత వ్యక్తిత్వాన్ని, అది అంటిపెట్టుకొని వున్నవాటిని పూర్తిగా మరిచిపోవాలి, వాటిని నీ చైతన్యం నించి పెకలించివేసి, నూతనంగా జన్మించాలి. అన్ని రకాల బంధాల నించి స్వేచ్ఛను పొందాలి. గతంలో నీవు ఏమిటన్నది ఆలోచించకు, నీవు ఏం కావాలని ఆకాంక్షిస్తున్నావో, నీవు దేనిని సాక్షాత్కరింప చేసుకోవాలని కోరుతున్నావో పూర్తిగా దానిలో లీనమై ఉండు, మృతగతం నుంచి వైదొలగి సూటిగా భవిష్యత్తు వైపు చూడు, నీ మతం, నీ దేశం, నీ కుటుంబం ఉపస్థితమై ఉన్నాయి — అదే దైవం.

CWM Vol. 1: 42, 282,54,277,114,116,123; Vol.3: 83-84

శ్రీమాత

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

ఏన్నడూ నిరుత్సాహపడవద్దు

శక్తి వున్నపుడు అమంగళకరమైనదాన్ని మంగళకరంగా మార్చవచ్చు. అలా మార్చగలిగేది ఒక అపరిమిత శక్తి. ఒకడు తప్పు చేసినట్లైతే, అది తీవ్రమైన తప్పిదమైనా, ఈ సత్యచేతనను, ఈ అతిమానస చేతనను దింపగలిగిన శక్తి వుండి దానిని పనిచేయనిస్తే అది బ్రహ్మాండమైన పురోగతి కొక సందర్భం అవుతుంది.

CWM 6:289

శ్రీమాత

వెలుగు ప్రసరించింది, మార్గం తెరుచుకొన్నది; అమిత శ్రమాభరితమైన గతానికి కృతజ్ఞతతో నమస్కరిస్తూ నీవు బార్లగా తెరిచిన కొత్త దారిన మేము వడి వడిగా ముందుకు సాగుతాం. మిక్కిలి సచేతనమైన సువిశాల సిద్ధి సాఫల్యతమనే ఆచరణ ముంగిట ఓ పరమేశ్వరా! సమగ్ర సమర్పణ, ఆరాధనలతో నీ ముందు మోకరిల్లుతున్నాము. అసలేమీ మిగిల్చుకోకుండా మమ్ములను మేము పరిపూర్ణంగా మీకే సమర్పించుకొంటున్నాం.

CWM 1:230

శ్రీమాత

గతంలో చేసిన తప్పిదాలతో పొరపాట్లతో వ్యవహరించవలసిన సూత్రాలు

గత పొరపాట్లను సరిదద్దుకోవడం

గతానికి చెందిన మూసలని ఛేదించుకొని గతం నుండి గడించిన లాభాలను దాని అంతర్ భావ శక్తిని భద్రంగా ఉంచు. లేకుంటే నీకు భవిష్యత్ ఉండదు.

CWM 10:283

*

జరిగే పొరపాట్లను, తప్పులను క్షణ క్షణం తుడిచివేయ లేకపోతే ప్రపంచానికి విముక్తి అనే ఆశ ఉండదు.

CWM 14:234

*

నీవు జీవితంలో ఒక్క తప్పు గనుక చేస్తే — దానికి జీవితాంతం బాధపడవలసి వుండవచ్చు. అంటే — దీని అర్థం ప్రతి ఒక్కరూ అలా బాధలు పడతారని కాదు. కొందరు తప్పులు చేసుకుంటూ పోయేవారుంటారు. అయినా ఎటువంటి బాధలను ఎదుర్కోరు. కానీ, ఎవరైతే ఆధ్యాత్మిక జీవితం గడపటానికి పుడతారో... వాళ్ళు చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి.

CWM 14:234-35)

*

నీ తప్పును నీవు తెలుసుకోవటం మంచిది, కానీ వాటి వల్ల నిన్ను నీవు అతిగా బాధించుకో కూడదు. నీవు బాధపడ కూడదు, దానికి బదులుగా తప్పులను సరి చేసుకోవాలి.

CWM 14:237

*

ఎప్పుడైనా ఒక పొరపాటు జరిగితే, ఎల్లప్పుడూ దానిని మనల్ని మనం అభివృద్ధి పరచుకోవటానికి ఒక ఉపకరణంగా వాడుకోవాలి. ఒక్కసారి మార్పు యొక్క అవసరం

అనుభవం లోకి వచ్చిందంటే ఆ తప్పూ, దానికి గల కారణం కూడా అదృశ్యం అయిపోతాయి. అది పునారావృతం కాదు.

CWM 14:238

*

ప్రతి రాత్రి నిద్రించే ముందు ఈ రోజు నీ వల్ల జరిగిన తప్పులు మళ్ళీ భవిష్యత్ లో జరుగకుండు గాక, అని ప్రార్థించాలి.

CWM 14:239

*

ఒక్కొక్కసారి పూర్వపు అనుభవానికి చెందిన జ్ఞాపకాన్ని మనోఫలకం నుండి తుడిచివేయాల్సి ఉంటుంది. ఎందుకంటే, ఆ స్మృతి కూడా పరిపూర్ణమైన దివ్యావతరణను అనుమతించే నిరంతర పునర్నిర్మాణ కార్యానికి అడ్డు తగలకుండా వుండటానికి.

CWM 15:70

*

తరచుగ క్రితం రాత్రి కలిగిన అనుభవం నుండి కలిగిన ఫలితాన్ని నష్టపోతామేమోనన్న భయంతో దాన్నే అంటిపెట్టుకుని ఉండి, ఆ కారణంగా ఒక విశాలమైన, ఉన్నతమైన చేతనను చేజార్చుకుని అట్టడుగు స్థాయికి మళ్ళీ పడిపోతాం. అందుకే ఎప్పుడూ మనం ముందుకే చూడాలి, ముందడుగు వేయాలి.

CWM 15:283

*

గతం గురించి ఎప్పుడూ పశ్చాత్తాప పడకూడదు. భవిష్యత్ ఎలా ఉంటుందోనని ఊహించకూడదు. ఎంతగా వీలైతే అంతగా మీ ఆలోచనల్లోని నిరాశావాదాన్ని అదుపులో వుంచుకొని, స్వయంగా ఆశావాదిగా మారాలి.

CWM 12:141

*

ప్రతి క్షణం సమస్తాన్ని పొందడానికై నీకు ఉన్నదాన్నంతా నష్టపోవటం ఎలాగో తెలుసుకోవాలి. చచ్చిన శరీరంలా గతాన్ని రాల్చివేసి మళ్ళీ మహోన్నతమైన పూర్ణత్వంలో జన్మ ఎత్తటం తెలుసుకోవాలి.

CWM 15:71

ప్రతి వ్యక్తీ తాను స్థిరంగా నుండే గతానికి చెందినవాడా లేక ప్రస్తుతం గడిచిపోతున్న వర్ధమానానికి చెందిన వాడా? లేదా... పుట్టడానికి తహ తహ లాడుతున్న భవిష్యత్ కు చెందిన వాడా అన్నదానిని తెలుసుకోవటంపై అంతా ఆధారపడి ఉంటుంది.

CWM 15:71

*

ఉదారమైన హృదయం ఎల్లప్పుడూ గత తప్పిదాలను మరిచిపోతుంది, చెదిరిన సామరస్యాన్ని మళ్ళీ కూడగట్టటానికి సిద్ధమౌతుంది. తేజోవంతమైన భవిష్యత్తును అంది పుచ్చుకోవడానికి మనల్ని మనం సిద్ధపర్చుకొనే నిమిత్తం గతంలోని చీకటి వికృతాల నన్నింటినీ మరిచిపోదాం.

ప్రేమాశీస్సులతో

CWM 16:357

శ్రీమాత

*

జీవితానికి భద్రత, గత తప్పిదాల పర్యవసానాలను తప్పించుకోగల త్రోవ సచేతనంగా దివ్యసన్నిధితో మమేక మవ్వడానికి నడుపుకొనిపోయే ఆంతరికాభివృద్ధి. అదే ప్రభావ వంతమైన మార్గదర్శి. మనలోనూ, అన్య సమస్త ప్రాణుల్లోనూ అలరారే సత్యం.

శ్రీమాత

*

యోగం చేయాలంటే ముఖ్యమైన వాటిల్లో సాధించవలసిన ప్రధానమైనది గతానికి సంబంధించిన అన్ని బంధనాలను త్రెంచివేసుకుని విముక్తుల మవడం.

గతాన్ని గతానికే విడిచిపెట్టు. నీవు ఎలాంటి అభివృద్ధిని కోరుకొంటున్నావో ఆ అభివృద్ధిపై దృష్టిని కేంద్రీకరించు. భగవంతునికి శరణాగతుడవ్వడమే నీవు సాధించవలసింది.

*

గతానికి చెందిన అలవాట్లను, నమ్మకాలను బ్రద్దలకొడితే తప్ప భవిష్యత్ వైపుకు వేగంగా పోగల చిరు ఆశ అన్నది చిగురించదు.

*

గతానికి చెందిన తరంగాలు నీ నుండి దూరంగా సాగిపోనీ... వాటితో పాటే బంధనాలను,

జీవితంలో ఉన్న ఒకే ఒక రక్షణ, గత పొరపాట్ల పర్యవసానాల నుండి తప్పించుకొనే ఒకే ఒక మార్గం, దైవసాన్నిధ్యానికి దారి తీసే చేతనాపూర్వక ఐక్యతను వికసింపజేసే అంతరంగ అభివృద్ధి. అదే క్రియాశీలమైన మార్గదర్శి, మన అస్తిత్వానికి, సమస్త అస్తిత్వాలకు చెందిన పరమ సత్యం.

CWM 10:275

శ్రీమాత

బలహీనత లన్నింటినీ తీసుకొని పోని. దివ్యచైతన్యానికి చెందిన తేజోమయమైన ఆనందం వాటి స్థానాన్ని చేపట్టేందుకు తయారుగా ఎదురు చూస్తున్నది.

గతం గతంగానే మారిపోని
చిరంతనమైన దానిపైనే దృష్టి నిలుపు.
అశీస్సులు

*

ప్రశ్న: ఈ జీవితంలోను గత జన్మలలోను చాలా కాలంగా దైవాన్ని మరిచాను. నీ కృపాసాగరంలోని ఒక్క బొట్టు నేను పోగొట్టుకొన్న కాలాన్నంతా మరల్చుకో గల సమర్థతను నాలో కలుగ జేయగలదా?

సమా: జరిగిపోయింది ఏమన్నా కానీ! భగవంతునితో బాంధవ్యాన్ని ఏర్పరచుకోవడానికి కాలంతో పని లేదు. ఉండవలసింది చిత్తశుద్ధితో కూడిన ఆకాంక్ష.

CWM 15:71-72-; 16:371

శ్రీమాత

అనువాదం; హర్షవర్ధన్